

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHRI ATMANAND

PRAKASH

શ્રી સિંહપુરી તીર્થ

પુસ્તક પર

અંક ૧૨ માં

પ્રકાશક:-
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

અશાઠ

સં ૨૦૧૧

અ-નુ-ક-મ-શિ-કા

૧ શ્રી પાશ્વનાથ જિન સ્તવન (શ્રી આલયંદ હીરાયંદ " સાહિત્યચંદ્ર ")	૧૮૧
૨ ભગવાન મહાવીરના પૂર્વભવના વેરીઓ (શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૧૮૨
૩ શ્રી નવપદ્મનાં પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો-સાર્થ (પં. શ્રી રામવિજયજી મણિવયં)	૧૮૪
૪ લોકપ્રિય થવાની કળા (શ્રી વિકુલદાસ મૂળજીંદ શાહ)	૧૮૫
૫ આત્મપ્રકાશ : પ્રણાપ્રસાદી (પ્રો. જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે)	૧૮૮
૬ માયાજાળ (મુનિરાજશ્રી મહાપ્રભવિજયજી મહારાજ)	૧૯૦
૭ અખંડ આનંદ (શ્રી અમરચંદ માવજી)	૧૯૧
૮ જૈન ધર્મ-કયે માર્ગે ? (અનુ. કપિલ પ કક્કર)	૧૯૪
૯ સ્વીકાર	૧૯૬
૧૦ વર્તમાન સમાચાર	૧૯૭
૧૧ પુસ્તક આવનની વાર્ષિક અનુક્રમશિકા	૧૯૮

શ્રી કથારત્નકોષ (ભાષાંતર દ્વિતીય ભાગ.)

કર્તા—શ્રી દેવલાદ્રાચાર્ય મહારાજ.

જેમાં સમ્યક્ત્વના તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો, પંચ અણુવતના સત્તર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણોનું સુંદર-સરલ નિરૂપણ તથા વર્ણન, તેને લગતી પ્રાસંગિક, મૌલિક, અનુપમ નહિં જાણેલી, સાંભળેલી, વાંચેલી, નવીન પચાસ કથાઓ, અન્ય અનેક અંતર કથાઓ અને સત્પુરુષોના માર્ગો, ઋતુ, ઉપવન, રાજ્ય લક્ષણો, સામુદ્રિક તેમ જ વ્યવહારિક, સામાજિક, રાજકીય અને નૈતિક વગેરે અનેક વિષયો દેવ, ગુરુ, ધર્મ, જિનપૂજન વગેરેના સ્વરૂપો અને વિધાનોનું વર્ણન વગેરે અનેક વિષયો આવેલા છે. પ્રથમ ભાગમાં સમ્યક્ત્વના વીશ ગુણોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. આ બીજા ભાગમાં બાકીના તેર સમ્યક્ત્વના અને સત્તર પંચ અણુવતના મળી કુલ ત્રીશ ગુણોનું કથાઓ સહિત વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. સારા કાળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોથી આ સહાનુભૂતિ માનવતા પેટ્રન સાહિત્યો, લાઘવ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવા આ ગ્રંથ છપાય છે. સુમારે ચાલીસ ફોર્મ ઉપરાંત કાઢિત આઠ પેજ લગભગ ચારસો પૃષ્ઠમાં તૈયાર થશે. આસો વદી ૦)) સુધીમાં નવા થનારા પેટ્રન સાહિત્યો તથા લાઘવ મેમ્બરોને પણ ભેટ આપવામાં આવશે. કિંમત સુમારે રૂ. નવ થશે,

નમ્ર સૂચના.

ખૂટકાપુસ્તક જોકો ભાગ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયો છે, પરંતુ આગલા કેટલાક ભાગોનું વેચાણ ધણા વખત પહેલાં થયેલું હોવાથી, જો ભાગો તૂટક થયા છે, અને જો ભાગ પૂરતા નહિં મેળવનાર અથવા બીજાકુલ નહિં મેળવનારા અનેક મુનિરાજો, જ્ઞાનજાગરો, ખપી આત્માઓના પૂરતા ભાગ મેળવવા માટે સલા ઉપર અનેક પત્રો આવવાથી, અમેરો અન્ય સ્થળેથી ખૂટતા આગલા ૨-૩-૪-૫ ભાગો મેળવીને હાલમાં થોડા આખા સેટો એકઠા કર્યા છે, અને તેની નકલો પણ ધણી થોડી છે; જેથી જોઈએ તેમજો મંગાવવા નમ્ર સૂચના છે. કિંમત ૨-૩-૪-૫ દરેક ભાગના પંદર, પંદર રૂપિયા સારી અને જોકો ભાગના સોળ રૂપિયા સારી (પોસ્ટજ બુલ્ડ)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વીર સં. ૨૪૮૧

અશાઠ-જુલાઈ

પુસ્તક પર મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૧૧

અંક ૧૨ મા.

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

પાર્શ્વ જિનરાજ જગવંધ ત્રિભુવન ધણી,
 સકલ શુભ મુકુટમણિ માન્ય જગમાં;
 વંધ ને પૂજ્ય નરનારીગણને ભલા,
 ઈંદ્ર નાગેંદ્ર સહુ નમત પદમાં. ધ્રુવ.
 કમઠ શઠ હઠ ધરે ચોગ હઠનો કરે,
 આત્માની સાધના કાંઈ ન જાણે;
 તે હયાહીન થઈ અગ્નિ પ્રજ્વાલિતો,
 નાગને દગ્ધ કરતો અજાણે. ૧
 દેહ ઉપદેશ સન્માર્ગની સાધના,
 દાખવી બોધ કરુણા પ્રભુએ;
 થાય લજ્જિત મને ક્રોધ ધરી મન વિષે,
 મેઘમાલી થઈ ત્રાસ આપે. ૨
 ઘોર ઉપસર્ગ તે ટાળવા ઈંદ્ર તવ,
 આવી ત્યાં વારિયો તેહ વેગે;
 એક અપરાધિયો એક ભક્તિ કરે,
 ભાવ પ્રભુ સમતુલા ધન્ય દાખે. ૩
 પ્રભુ હયાસિંધુ તે કમઠ પર દાખવે,
 અતુલ અનુકંપના ભાવ ઊજળા;
 ધન્ય તે પાર્શ્વપ્રભુ ચરણમાં વંદના,
 ભાવ જસ શુદ્ધ સાર્વિક કુમળા. ૪
 હે હયાનાથ ! મુજ સાથ કિમ ના કરો ?
 વિનવું હું કરગરી આપ ચરણે;
 આવ તું નાવ લઈ તારવા ભવચક્રી,
 ધારી બાલેન્દુની પ્રાર્થનાને. ૫

—શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ”

મહાવીરસ્વામીના પૂર્વજવના વેરીઓ

(લે. પ્રા. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

અમણુ જાગવાન મહાવીરસ્વામી મોક્ષે સંચર્યા તે પૂર્વે એમને કટલા ભવ કરવા પજ્ઞા હતા તેનો નિર્દેશ કોષ્ટએ કર્યો હોય એમ જણાવું નથી. આ ચરમ તીર્થ કરના સત્તાવીસ મોટા ભવો ગણવાય છે. તેમાં નવસાર તરીકેના ભવમાં એમણે સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કર્યું. એ ભવને પ્રથમ ગણવામાં આવે છે. એની પૂર્વેના ભવો વિષેની હકીકત મળતી નથી. એ પરિસ્થિતિમાં બહુમાં બહુ તો છેલ્લા ૨૭ ભવો પૂરતી જ વેરીઓની વિચારણા થઈ શકે. પ્રસ્તુત લેખમાં તો હું મહાવીરસ્વામીના અંતિમ ભવમાં એમને પૂર્વ જવના વેરીઓનો જે સમાગમ થયો તેની નોંધ લેવા ઇચ્છું છું.

અંતિમ ભવમાં મહાવીરસ્વામીને જાત-જાતના અનેક ઉપસર્ગો થયા છે. એ કરનારાં પૈકી સૌ કોષ્ટને કંઈ એમના પૂર્વજવના વેરી તરીકે ગણવાય તેમ નથી.

સુદંબ્ર—મહાવીરસ્વામીએ ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવના ભવમાં, અશ્વઘ્રીવ તરફથી સિંહની ચોટી કરવાનું કાર્ય ઉપાડી લીધું. તેમ કરતી વેળા બીજા રાજાઓની પેઠે લશ્કરને સિંહ સાથે મોકલવાનું કે હથિયાર લઈ એ સિંહનો સામનો કરવાનો એમણે વિચાર ન રાખ્યો. પોતે પગપાળા અને હથિયાર લીધા વિના સિંહની યુદ્ધ પાસે ગયા અને એની સાથે મલ્લયુદ્ધ કરી એના બે હોઠ પકડી જાણે જીવું વચ્ચે ન હોય તેમ એ સિંહને ચીરી નાંખ્યો, અને ખેડૂત દ્વારા એનું ચામડું અશ્વઘ્રીવને મોકલાવી દીધું.

એ સિંહ આગળ જતાં 'ગંગા' નદીમાં સુદંબ્ર નામે નાગકુમાર થયો હતો. મહાવીરસ્વામી છન્નસ્થ-અવસ્થામાં પહેલું ચોમાસું પૂરું કરી વિહાર કરતા કરતા 'સુરભિપુર'માં આવ્યા. સાં એમને 'ગંગા' નદી ઓળંગવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો. એઓ સિંહાંત નામના નાવિકના નાવમાં બેઠા. એ જોઈ પેલા સુદંબ્રે એ નાવને હુઆડવા-મહાવીરસ્વામીને

હેરાન કરવા પોતાની શક્તિથી કાચંકર તોફાન ઊભું કર્યું અને નાવને ડામાડોલ સ્થિતિમાં મૂકી દીધું, પરંતુ ત્યાંના સંજલ અને કંબલ નામના બે નાગકુમારો પૈકી એકે સુદંબ્રને ભગાડી મૂક્યો અને બીજાએ નાવ સહીસલામત રીતે કિનારે લાવી મૂક્યું. આથી મહાવીરસ્વામી મહાનદીમાં ડૂબતા બચી ગયા. આમ એ સુદંબ્ર જન્માંતરના વેરની વસુલાત કરવામાં ફાળ્યો નહિ. એ સુદંબ્ર નાગકુમારનું વ્યવન થતાં એ કોષ્ટ ગામમાં ખેડૂત તરીકે ઉત્પન્ન થયો, અને તે પછી મહાવીરસ્વામીના જીવનકાળમાં, એ ખેડૂતને પ્રતિભોષ પમાડવા માટે મહાવીરસ્વામીએ વિનયમૂર્તિ ઇન્દ્રજીતિને એ ખેડૂત પાસે મોકલ્યા. એ ઇન્દ્રજીતિ ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવના સારથિ હતા અને પેલા સિંહને મરતી વખતે એમણે આશ્વાસન આપ્યું હતું. એથી એમને હાથે એ પ્રતિભોષ પામ્યો, પરંતુ મહાવીરસ્વામીને જાતાં વેંત એમનો દ્રોષી બની ચાલતો થયો. આગળ ઉપર એ ખેડૂતને વેર વાળવાનો વિચાર થયો હોય તો પછી તેવો પ્રસંગ મળ્યો નહિ, કેમકે થોડાંક વર્ષ આદ મહાવીરસ્વામી તો નિર્વાણ-પદને પામ્યા. અહીં એ હમેરીશ કે ઉપર્યુક્ત સિંહ તે પૂર્વજવમાં વિશ્વનંદી રાજાની મદનલેખા ઉર્ફે પ્રિયંજુ રાણીનો વિશાખનંદી નામે પુત્ર હતો. એ વિશાખનંદીનો જીવ મરણ આદ નરકાદિ ગતિમાં ભમી સિંહ થયો હતો.

વિશ્વનંદી રાજાના ભાઈ વિશાખજીતિને ધારિણી નામે પત્ની હતી. ઈમરીચિનો જીવ એ રાણીને પેટે પુત્ર તરીકે ઉત્પન્ન થયો હતો અને એ ભવમાં ઉપર્યુક્ત વિશાખનંદી એનો વેરી બન્યો હતો. એનો એ દ્રોષનો અગ્નિ મહાવીરસ્વામીના છેલ્લા ભવ સુધી ભભૂંકતો રહ્યો.

૧ આ મહાવીરસ્વામીના ૨૭ ભવો પૈકી ત્રીજા ભવનું નામ છે.

મહાવીરસ્વામીના પૂર્વભવના વેરીઓ

૧૮૩

વિશાખનંદીએ સુદંષ્ટ્ર તરીકે તેમજ ખેડૂત તરીકે મહાવીરસ્વામી પ્રત્યે જે વર્તન રાખ્યું તે પૂર્વભવના વેરને લીધે હતું એમ આપણે ગુણ્યન્દ્રશાસ્ત્રિએ વિ. સં. ૧૧૪૯ માં રચેલા મહાવીરચરિત્ર (પ્રસ્તાવ ૫, પત્ર ૧૭૮ અ)માંના તેમજ પ્ર. ૮, પત્ર ૨૬૧ અ માંના અનુક્રમે નિમ્નલિખિત ૧૫૪ ઉપરથી જાણી શકીએ છીએ:

“एत्थावसरमि जिणं नावारूढं पलोइउं पावो ।
सम्भरिय पुव्ववेरो नागसुदादो विचिन्तेइ ॥१॥
एसो सो जेण पुरा तिविट्ठवक्कित्तणमुवगणं ।
गिरिकन्दरमल्लीणो सीहत्ते वट्टमाणोऽहं ॥२॥”

“एतं तेण गहियदिकखेण समं पयट्ठो
गोयमसामी भगवओ अभिमुहं । अह जय-
गुरुणो चक्खुगोयरमुवागयस्स तस्स करिस्स-
गस्स तेण सीहभवावज्जियगाढवेरवसेण पम्हुट्ठा
पव्वज्जापडिवत्ती जायपयण्डकोवो य भणिउं
पवत्तो...परिचत्तरयहरणो धाविऊण गओ
खेत्तमि । ...

तप्पच्चइएणं मइ दोसेणऽज्ज वि स वेरमुव्वहइ ।”

આ સંખંધમાં ‘કલિકાલસવંશ’ હેમચન્દ્રસૂરિએ પણ ત્રિપટ્ટિશલાકાપુરુષચરિત્ર(૫૧ ૧૦)માં ઉપર મુજબ કથન કર્યું છે. આના સમર્થનાથે હું નિમ્નલિખિત પણ ઉદ્દૃષ્ટ કરું છું.

“स्मृत्वा प्रागज्जन्मवैरं स कुध्यन्नेवमचिन्तयत् ।
सोऽयं येन त्रिपृष्ठत्वे सिंहोऽहं निहतस्तदा
॥ ३-२९५ ॥”

“प्रभुं प्रेक्ष्य स संकुद्धः सिंहादिभववैरतः ।
सोऽवोचद् गौतममुनिं भगवन्! कोऽयमग्रतः ?
॥ ९-१३ ॥”

૧ આવસ્સયની હારિભદ્રીય વૃત્તિ (પત્ર ૧૯૭ અ) માં ‘વેર, એવો ઉલ્લેખ નથી. અહીં કહ્યું છે કે-“સુદોઢિય ય નાગકુમારરાણના દિટ્ઠો મયવં નાવાણ. ઠિઓ. તસ્સ કોવો જાઓ” અહીં કાપતું કારણ દર્શાવ્યું નથી.

કટપૂતના—મહાવીરસ્વામીને ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવના ભવમાં અનેક પત્નીઓ હતી. તેમાંની એકનું નામ વિજયવતી હતું. એ અણુમાનીતી હતી. એને અનાદર કરાતો હોવાથી એ ત્રિપૃષ્ઠ તરફ વેરભાવ રાખતી હતી. આગળ જતાં એ કટપૂતના નામની વ્યંતરી થઇ.

મહાવીરસ્વામીનું છદ્મસ્થાવરસ્થાનું પાંચમું ચોમાસું પૂર્ણ થતાં કાલાંતરે એઓ ‘શાલિશીર્ષ’ નામના ગામમાં આવ્યા. ત્યાં કટપૂતના વ્યંતરી પૂર્વભવના વેરને લઇને મહાવીરસ્વામીનું તેજ સહન ન કરી શકી એટલે એણે તાપસીનું ૩૫ લીધું અને માહ મહીનાની કડકકતી ઠંડીમાં ધ્યાન ધરતા મહાવીરસ્વામીના ઉપર ખૂબ ઠંડા પાણીના ખિંદુઓ વરસાવવાનું કાર્ય ચાલુ રાખ્યું. એમની જગ્યાએ બીજા કોઇ વ્યક્તિ હોત તો તેનું આવી અનત, પરંતુ મહાવીરસ્વામી આ જઘન્ય ઉપસર્ગો પૈકી ઉત્કૃષ્ટ ગણાતા ઉપસર્ગથી જરા યે ડગ્યા નહિ. ઉલ્ટો એમને એ ઉપસર્ગ જાણે લાભકારી બન્યો ન હોય તેમ એમને ‘લોકાવધિ’ નામનું વિશિષ્ટ અવધિજ્ઞાન થયું. કટપૂતનાને પશ્ચાત્તાપ થયો અને એ પ્રભુનું પૂજન કરી ચાલી ગઇ. આખરે એનું શું થયું તે જાણવામાં નથી.

કટપૂતનાએ વેરભાવે ઉપસર્ગ કર્યો એમ ઉપ-યુક્ત મહાવીરચરિત્ર (પ્રસ્તાવ ૮, પત્ર ૨૫૨ આ)-માંની નિમ્નલિખિત પંક્તિ ઉપરથી જાણી શકાય છે:-

“तत्थ कडपूयणा नाम वाणमन्तरी । सा य
सामिस्स तिविट्ठभवे वट्टमाणस्स विजयवई
नाम अन्तेउरिया आसि । तथा य न सम्मं
पडियरीयत्ति परं पओसमुव्वहन्ती मया...
जिणस्स पुव्ववेरेण तेयमसहमाणा तावसीरूवं
विडव्वई ।”

૨ આપરસયની હારિભદ્રીય વૃત્તિ (પત્ર ૨૧૦અ)-માં કહ્યું છે કે—

“तत्थ सालज्जा वाणमन्तरी । सा भगवओ पूअं
करेइ । अण्णे भणन्ति, जहा—सा कडपूअणा वाण-
मन्तरी भगवओ पडिमागयस्सं उवस्सग्गं करेइ । ताहे
उवसन्ता महिंमं करेइ ।”

શ્રી નવપદજનાં પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો

વિવેચનકાર પં. મ. શ્રી રામવિજયજી ગણિવર્થ

નવમું ચારિત્ર પદ ચૈત્યવંદન-સાર્થ

શ્રીઋષભાદિક તીર્થનાથ,
તદ્ભવ શિવ જાણુ;
બહિ અતૈરપિ બાહ્ય મધ્ય,
દ્વાદશ પરિભાણુ. ૧
વસુકર મિત આમોસહી,
આદિક લખિષ નિદાન;
ભેદ સમતા યુત ખિણુ,
દુગ્ધન કર્મ વિતાન. ૨
નવમો શ્રી તપ પદ ભલોએ,
ધ્રુવ રોધ સરૂપ;
વંદન સે નિત હીર ધર્મ,
દૂર ભવતુ ભવકૂપ. ૩

અર્થ:—શ્રીઋષભાદિક ચોવીશ તીર્થકરો તેજ ભવમાં પોતાનો મોક્ષ જાણતા હતા. તે છતાં બાહ્ય, અભ્યંતર અને મધ્ય ભેદોરૂપ આર પ્રકારનો તપ કર્યો.

“વસુકરમિત” (૨૮) સંખ્યાવાલી આમૌષધિ વિગેરે લખિષઓમાં નિદાન એટલે કારણભૂત આ તપ છે. અને ‘દુગ્ધન’ એટલે આઠ કર્મની પરંપરાને સમતા યુક્ત તપરૂપી ક્ષણવારમાં બેઠી શકે છે, તેથી ધ્રુવરોધ સ્વરૂપવાળું આ નવમું તપ પદ સારું છે.

હીરધર્મ નામના મુનિવર કહે છે કે:—હંમેશા તપ પદને પ્રણામ કરવાથી અમારો ભવરૂપી કૂત્રો દૂર થાયો.

વિશેષાર્થ:—શ્રી ઋષભાદિક વર્તમાન કાળના જિનવરો ઉપલક્ષણથી ભૂતકાળના થયેલા જિનવરો

અને ભવિષ્ય કાળના થનારા તીર્થકરો તેજ ભવમાં પોતાનો મોક્ષ થશે, એવું જ્ઞાનથી જાણતાં છતાં તેમણે વીશ સ્થાનકાદિ તપ કર્યો; આ તપના બાહ્ય-અભ્યંતર એવા છ-છ ભેદ હોવાથી આર ભેદ થાય છે. તે આ પ્રમાણે-અનશન તપ, ભિનોદરી તપ, વૃત્તિ-સંક્ષેપ, રસત્યાગ, કાયકલેશ અને સંલીનતા, એ બાહ્ય તપના છ ભેદો છે. પ્રાયશ્ચિત્ત, વિનય, વેદાવચ્ચ, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન અને કાર્યોત્સર્ગ-આ આર તપત્તું સ્વરૂપ તત્ત્વાર્થ સૂત્ર, શ્રીપાલ રાજના રાસ મધ્યે યોથા ખંડની ઢાળમાં, તેમજ નવ તત્ત્વ અને અતિ-ચારની આઠ ગાથા (પ્રતિક્રમણ સૂત્ર)ની અંદર આવેલું છે. આ આર ભેદ તેજ ‘નાણુંમિદંસણુંમિમઅ,’ અતિચારની આઠ ગાથામાં પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી એમ ત્રણ ગાથામાં વર્ણવ્યા છે. તે અર્થથી વાંચવા, મનન કરવા ખાસ તત્ત્વજિજ્ઞાસુને સૂચના છે.

આ કારણથી તપની આરાધના આર પ્રકારે થાય છે. હવે તપના કારણથી કાર્યરૂપે ૨૮ અથવા ૫૦ લખિષઓ ઉત્પન્ન થાય છે.

ચૈત્યવંદનની ખીજ કડીમાં (ગાથામાં) ‘વસુકરમિત’ એવા શબ્દો આવે છે. તેથી વસુની સંજ્ઞા આઠની છે, કરની સંજ્ઞા બેની છે. તેથી વસુકર શબ્દ-થી ૨૮ ની સંખ્યા લેવી. એવી રીતે આમૌષધિ આદિ લખિષઓ આ તપથી જ ઉત્પન્ન થાય છે.

આ લખિષવાળા ગૌતમ ગણધરાદિ અનેક મુનિ-પુંગવો થયા છે. સૂત્રો અને ગ્રંથ-ગ્રંથાંતરોમાં એઓના

ત્રિપષ્ટિ (પર્વ ૧૦, સર્ગ ૩, શ્લો. ૧૧૫-૧૧૭)માં પણ ઉપર મુજબ હકીકત છે. પૂર્વ વેરનો ઉલ્લેખ નિમ્નલિખિત શ્લોકમાં છે:—

“સા તત્ર વ્યન્તરીભૂતા સ્વામિન: પૂર્વવૈરતઃ ।
તેજોઽસદિષ્ણુર્વ્યકરોત્ તાપસીરૂપમગ્રતઃ ॥

॥ ૩-૬૧૭ ॥”

❀ (૧૮૪) ❀

મહાવીરસ્વામીના અન્ય કોષ પૂર્વભવના વેરીઓ હોય તો તેની તપાસ કરવી બાકી રહે છે. બાકી જ્ઞાનમાં ખીલા ડોકનાર ગોવાળને અંગે પૂર્વભવના વેર જેવો ઉલ્લેખ કોઈ પ્રાચીન કૃતિમાં તો નથી.

લોકપ્રિય થવાની કળા

વિક્રમસાગર મૂ. શાહ

(ગતાંકથી ચાલુ)

એક યુવાન પુરુષ પોતાની સાદી આકૃતિ અને અપ્રિય રીતભાત પર નિરંતર વિચાર કર્યા કરવાથી એટલો બધો નિરાશ અને અસ્વસ્થ થઈ ગયો હતો કે તે ઉન્મત્ત થઈ જવાની અણી પર હતો. કોઈ સંમેલનમાં અથવા સભામાં પોતાના વધારે આકર્ષક મિત્રો અથવા સંબંધીઓને આમંત્રણ આપવામાં આવતું અને પોતાનો તેમાં બહિષ્કાર કરવામાં આવતો ત્યારે તેને ધણું લાગી આવતું અને દિવસોના દિવસો સુધી કાર્ષ્ણિક દશ દૃષ્ટિ સમક્ષ ખડું કરી તેના પર અનેક પ્રકારના તર્કવિતર્કો કરવામાં ચુંથાતો. આ પ્રમાણે ધણો સમય વીત્યા પછી છેવટે મિત્રપદને શોભાવે એવો એક ખરેખરો મિત્ર તેની મદદે આવ્યો અને તેણે તેને કહ્યું કે-જે શારીરિક આકૃતિ અને સૌંદર્યના અભાવને લઈને તું શોચ કરે છે તેના કરતાં વિશેષ લોકપ્રિય બનાવે અને વિશેષ ચિત્તાકર્ષક બનાવે એવા ગુણો કેળવવાનું તારા માટે સર્વથા શક્ય છે. આ માયાળુ મિત્રની મદદથી તેણે આત્મનિરીક્ષણ અથવા આત્મતુલના કરવાની રીત સંપૂર્ણપણે ફેરવી નાખી. માત્ર શારીરિક સૌંદર્ય પર વિશેષ ભાર મૂકવાને બદલે અને પોતાની જાતને વિરૂપ અને અપ્રિય

માનવાને બદલે તે હમેશાં એમ જ વિચારવા લાગ્યો કે “હું પુણ્યમાની પ્રતિમા છું. મારામાં અમુક પ્રકારનો દૈવી અંશ રહેલો છે.” અને આ દૈવી અંશને બહાર દેખાડવાનો તેણે દૃઢ સંકલ્પ કર્યો. પોતે અપ્રિય છે અથવા પોતે ખરેખરી રીતે વિરૂપ છે એવા પ્રત્યેક વિચારને તે તિલાંજલી આપવા લાગ્યો અને પોતાની લોકપ્રિયતાની અને આકર્ષણશક્તિની મૂર્તિને પૂરેપૂરા ઉત્સાહ અને ઉદ્વેગસથી હૃદયમાં સ્થાપિત કરી અને પોતાની જાતને પોતે આકર્ષક, આહ્લાદક અને ચિત્તરંજક બનાવવા સમર્થ થશે જ એ વિચાર તેના મનમાં હમેશાં રમવા લાગ્યો. આકર્ષક અથવા લોકપ્રિય થવાનું કાર્ય પોતાને માટે અશક્ય છે એવા કોઈ પણ વિચારને પોપણ આપવાનું તેણે તજી દીધું. જે રીતે શક્ય હોય તે દરેક રીતે તેણે માનસિક સુધારણાનું કામ શરૂ કરી દીધું. તેણે સર્વોત્તમ ગ્રંથકારોના પુસ્તકો વાંચવાનો અભ્યાસ પાડ્યો, અધ્યયનના વિવિધ માર્ગો ગ્રહણ કર્યા અને નિશ્ચય કર્યો કે “હું દરેક પ્રસંગે મારી જાતને આનંદપ્રદ બનાવીશ.”

અત્યાર સુધી તે પોશાક બદલવામાં તેમજ રીત-ભાત બદલવામાં તદ્દન બેદરકાર રહ્યો હતો, કેમકે

જીવનચરિત્રો સુપ્રસિદ્ધ છે. વળી લખિયોનું વર્ણન શ્રીપાલરાસના ચોથા ખંડની અગિયારમી ઢાળની તેંતાલીસમી કડીમાં છે. આ તપ આઠ કર્મની પરંપરાને ભેદી શકે તેમ છે; સમતા યુક્ત તપસ્વી મુનિ-વરોને આ વાતનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ હોય છે.

અહિં આ ‘દગ્ધન’ એટલે દ્રષ્ટિ (આંખ) બે હોવાથી બેની સંખ્યા લેવી. તેનો ધન કરીએ તો બે દુ ચાર અને ચાર દુ આઠની સંખ્યા થાય. કર્મ આઠ પ્રકારના છે. તેની ‘વિતાન’ કહેતાં પરંપરાને આ તપ ગુણ્ય ભેદી શકે છે. તે કર્મમાં જ્ઞાનાવરણીય પાંચ પ્રકારનું છે, દર્શનાવરણીય આઠ પ્રકારનું છે,

વેદનીય બે પ્રકારે, મોહનીય અઠાવીશ પ્રકારે, આયુષ્ય ચાર પ્રકારે, નામકર્મ એકસો ત્રણ પ્રકારે, ગોત્ર બે પ્રકારે, અંતરાય પાંચ પ્રકારે-કુલ સંખ્યા એકસો અઠાવનની થાય છે. તપતત્ત્વમાં, તત્ત્વાર્થમાં, પ્રથમ કર્મગ્રંથમાં આનું સ્વરૂપ અતિ પ્રસિદ્ધ છે.

આ ઇચ્છારોધરૂપ નવમું તપ સુંદર તપ એવા નામથી સુપ્રસિદ્ધ જ છે.

આ ચૈત્યવંદનના કર્તા હીરકમ્ નામના મુનિ-પુંગવ હંમેશા મુખથી વદે છે કે:-આ તપ ગુણના વંદનથી અમારો ભવરૂપી કૂવો દૂર થાયો.

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તેને એમ યોક્ષસ દસી મધુ' હતું કે હું કદી લોક-પ્રિય થવાનો નથી, તેથી મારે સુધ્ધ અને આકર્ષક પોશાક પહેરવાની કે સારી રીતભાત રાખવાની કશી આવશ્યકતા નથી; પરંતુ હવે તે પોતાને છાજે એવો, મનને શોભે એવો પોશાક પહેરવાની ખાસ સંભાળ રાખવાનું કદી ચૂકતો નથી.

આ સર્વનું પરિણામ એ આવ્યું કે પહેલાંની માફક અતડો રહેવાને બદલે તેને જ્યાં જ્યાં જવાનું બની આવતું ત્યાં ત્યાં પોતાની આસપાસ માણસોના નાના નાના સમૂહને આકર્ષવા લાગ્યા, અને તેની વાત કરવાની રીતથી સૌ કોઈના મનરંજન થવા લાગ્યા, અને થોડા સમયમાં જ તેણે પોતાની જાતને દરેક રીતે એટલી બધી આકર્ષક બનાવી દીધી કે જે આકર્ષક પુરુષોને તે ઈર્ષાયુક્ત દ્રષ્ટિથી જોતો હતો તે સૌની માફક તેને સર્વત્ર આમંત્રણ મળવા લાગ્યું. આ પ્રમાણે ઘણા જ ટૂંક સમયમાં પોતાને અંતરાયભૂત થનારી વસ્તુઓ પર તેણે સંપૂર્ણ વિજય મેળવ્યો; એટલું જ નહિ પણ પોતાના સમૂહમાં તે સૌથી આકર્ષક અને મનોરંજક બની ગયો.

તેનું કાર્ય સહેલું કે સુગમ નહોતું, પરંતુ જે વસ્તુઓએ તેની નૈસર્ગિક શક્તિને દાબી દીધી હતી તેનો પરાજય કરવામાં જરૂરની અચળ શ્રદ્ધા, સંપૂર્ણ ધૈર્ય અને અડગ નિશ્ચયથી તે પોતાનું કાર્ય સાધી શક્યો હતો, અને જે વસ્તુઓને તે નાશકારક, વિદ્વ અને શાપ સમાન ગણતો હતો તેનો પરાજય કરવાના તેના નિશ્ચયાત્મક પ્રયાસથી જે શારીરિક સૌંદર્યનો તેનામાં અભાવ હતો તેના કરતાં અનેક-ગણા કિંમતી ગુણો કેળવવાને તે શક્તિવાન થયો હતો.

જે વસ્તુ મેળવવાની આપણને તીવ્ર અભિલાષા હોય છે અથવા આપણે જેવા પ્રકારના થવા ઇચ્છીએ છીએ તેની પ્રતિમાનું મનની અંદર આશ્રદ્ધપૂર્વક સ્થાપન કરવાથી અને એની પ્રાપ્તિ અર્થે સતત સખત પ્રયત્ન કરવાથી આપણે જે પરિવર્તન કરી શકીએ છીએ તે આશ્ચર્યમાં ગરકાવ કરી નાખે તેવું છે. આપણે જે વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છીએ છીએ

તેને આપણી તરફ આકર્ષવાની તેમજ જે દૃશ્ય કે ચિત્ર આપણે કદપનાસૃષ્ટિમાં રચીએ છીએ તેને ખરેખર બનાવવાની આમાં અદ્ભુત અને અજબ શક્તિ રહેલી છે.

લોકપ્રિયતા પ્રાપ્ત કરવામાં વાણી ખૂબ જ અગત્યનો પાઠ ભજવે છે. માણસ કેટલે દરજ્જે કેળવાયલો છે અને સંસ્કૃતિ પામેલો છે તે તેની વાણી ઉપરથી જ કદપી શકાય છે. કેમકે **યદા યદા મુઞ્ચતિ વાક્યબાણં તદા તદા જાતિકુલ-પ્રમાણમ્** । એક વિદ્વાન કહે છે કે જુદા જુદા પ્રકારનાં વર્તનવાળા મનુષ્યોના સમૂહની સાથે મને એક અંધારા ઓરડામાં રાખો અને સૌ કેવા કેવા પ્રકારનાં વર્તનવાળા છે તે તેમની વાણી અથવા બોલવાના અવાજ અને રીત ઉપરથી તમને કહી શકીશ. એમ કહેવાય છે કે-પ્રાચીન સમયમાં ઇન્દ્રિયના ન્યાયમંદિરોમાં પણ સધળો વ્યવહાર લિખિત પત્રોથી જ ચાલતો હતો તે એવી ખીકથી કે કદાચ ન્યાયાસન પર બેઠેલા ન્યાયાધીશો બોલનારની વાક્શક્તિને આધીન થઈ જાય. હવેતો નિર્ણય બહુર કરતી વખતે ન્યાયાધીશો સભ્ય દેવીની મૂર્તિને પોતાની પાસે રાખીને તદ્દન મૌનભાવ ધારણ કરીને અપરાધીઓને સળ ફરમાવતા. મનુષ્યની વાણીની ચમત્કારિક શક્તિનો વિચાર કરતાં શું એમ નથી લાગતું કે આપણા બાળકોની વાક્શક્તિ ખીલવવાને તેમજ સુંદર બનાવવાને ગૃહોમાં કે શાળાઓમાં યત્ન કરવામાં નથી આવતો તે ખેદ તેમજ શરમ ઉપજાવે એવો વિષય છે ? બુદ્ધિશાળી બાળકો ઉચ્ચ પ્રકારની કેળવણી લેતા હોય, છતાં તેઓની વાણી કઠોર, કંકશ અને કિલ્લટ હોય તે શું શોચનીય નથી ? જે કઠોર વાણી તેઓનાં જીવનની પ્રવૃત્તિ અને પ્રગતિમાં પ્રતિક્ષણે અવરોધક નીવડે છે.

જ્યાં બિંદગીનો સદુપયોગ કેવી રીતે કરવો તે વિદ્યાર્થીઓને શીખવવામાં આવે છે, જ્યાં તેઓને દરેક ભાષાનું, ગણિતશાસ્ત્રનું, વિજ્ઞાનનું, કળા તથા સાહિત્યનું શિક્ષણ આપવામાં આવે છે એવી શાળા-

લોકપ્રિય થવાની કળા

૧૮૭

ઓમાંથી અને કાલેજોમાંથી અનેક સ્ત્રી પુરુષો જુદી જુદી ડીગ્રી લઈ બહાર આવે છે, છતાં પણ તેઓની વાણી કઠોર, નીરસ અને શુષ્ક હોય છે. ઘણા બુદ્ધિ-શાળી યુવકો અને યુવતીઓ મહાન માનવંતી ઉપાધિઓથી અલંકૃત થયેલા હોય છે, પણ તેમની વાણી એવી વિષમ અને કર્કશ હોય છે કે કોમળ લાગણી-વાળો માણસ તેઓની સાથે બાગ્યે જ લાંબા વખત સુધી વાતચીત ચલાવી શકે. બીજી બાજુએ જે ઉચ્ચ કેળવણીની સાથે તેઓની વાણીની યોગ્ય ખીલવણી થયેલી હોય છે તો તેના જેવી બીજી કોઈ વસ્તુ મોહક અને આહ્વાદક જણાતી નથી.

જેની વાણી દિવ્ય વાગ્ધર્મમાંથી નીકળતા સૂર જેવી હોય છે, જેની વાણી સુસ્પષ્ટ શબ્દોથી યુક્ત હોય છે, જેની વાણીનો પ્રવાહ નિર્મળ ઝરણાંની માફક વહે છે એવા પુરુષોની જોડે ક્ષણવાર વાર્તાલાપ કરવાથી અસીમ આનંદનો અનુભવ થાય છે. એક વ્યક્તિની વાણીમાં એવી મિષ્ટતા અને મોહિની છે કે તે જ્યાં જ્યાં જાય છે ત્યાં ત્યાં તે જ્યારે જ્યારે કોઈ બોલે છે ત્યારે ત્યારે પ્રત્યેક માણસ તેને અતિ-શય આનંદથી લક્ષ્યપૂર્વક સાંભળે છે. તેની વાણી એવી મધુર અને રસિક છે કે તે સાંભળનારને ચકિત

અને મુગ્ધ કરી મૂકે છે; તેની બાબ કૃતિ સાદી છે—સહેજ વિરૂપ છે, પરંતુ તેની વાણીનો પ્રભાવ અલો-કિક છે, તેની વાણીની મોહિની અજાય છે. આવી તેની વાણી ઉત્તમ રીતે વિકાસ પામેલા મનની અને મોહક ચારિત્ર્યની સૂચક છે.

સમાજમાં કેટલાય સ્ત્રી પુરુષોની વાણી એટલી કઠોર અને કલિષ્ટ હોય છે કે આપણને વારંવાર તેઓની પાસેથી ખસી જવાની જરૂર પડે છે. જે વાણી કેળવણી અને સુસંસ્કારની સૂચક છે, જે સ્પષ્ટ સુમધુર શબ્દોથી ભરપૂર છે, જેની અંદર સાંભળનારને મુગ્ધ કરી નાખે એવું માધુર્ય રહેલું છે, જેમાં જદુઈ ચમત્કૃતિ રહેલી છે એવી વિમળ, વિશદ, કેળવાયેલી વાણીની પ્રાપ્તિ દુર્લભ છે, લોકોત્તર છે. આવી વાણી મર્યાદાઓ માણસમાં જ જોવામાં આવે છે.

પ્રિય વાંચક! લોકપ્રિય થવામાં મધુર અને સાંભળનારને મુગ્ધ કરી નાખે એવી વાણી અત્યંત અગત્યનો પાઠ ભજવતી હોવાથી એવા પ્રકારની વાણી કેળવવાનો આજથી જ પ્રયત્ન આદરો. જેથી સમય જતાં તમે જાણીતા તેમજ અજાણ્યા મનુષ્યોને તમારી તરફ આકર્ષી શકશો. અને તમે લોકપ્રિય થશો એમાં લેશ પણ સંદેહ જેવું નથી.

સ્વરૂપને ઓળખો

સંયોગ નિત્ય નથી. સંયોગ વિયોગસ્વરૂપ હોય છે, માટે જ્ઞાનીઓ સંયોગોને ઈચ્છતા નથી તેમજ વિયોગને પણ ઈચ્છતા નથી; પરંતુ સ્વરૂપરમણતાની સ્પૃહાવાળા હોય છે અને તેથી સમતા, શાંતિ અને આનંદના ભોગી હોય છે. સંબંધોને આત્મા નથી જોડતો કારણ કે તે સ્વરૂપે હંમેશાં સંબંધ વિનાનો હોય છે. આત્માઓના સંબંધો થતા નથી પણ જડના સંબંધ થાય છે. જડાસક્ત-જડાધીન આત્મા માની લે છે કે મારો અમુક આત્માની સાથે સંબંધ થયો છે પણ તે એક પ્રકારની મિથ્યા બ્રાન્તિ જ છે અને તે મિથ્યા બ્રાન્તિને લઇને અત્યંત દુઃખ મનાવે છે. વાસ્તવિકમાં દુઃખ, સંયોગ, સંબંધ, ઇષ્ટ, અનિષ્ટ આદિ કોઈ પણ ભાવો સંસારમાં સ્વરૂપે સત્ય કે નિત્ય નથી; માટે વિચારક ડાહ્યા તત્ત્વજ્ઞ આત્માઓએ વસ્તુસ્થિતિને લક્ષ્યમાં રાખીને આત્મસ્વરૂપ સમતા, શાંતિ તથા આનંદાદિથી પરંગમુખ ન થતાં સ્વરૂપના વિકાસના માર્ગે વળવું જોઈએ.

—જ્ઞાનપ્રદીપ

જીઆત્મપ્રકાશ; શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિજીની પ્રજ્ઞાપ્રસાદી

[લેખક:—પ્રોફેસર જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે, એમ. એ.]

‘આત્મપ્રકાશ’ ગ્રંથ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિશ્વર ગ્રંથમાલામાં પ્રસિદ્ધ થયેલ એક અપૂર્વ પુસ્તક છે. પુસ્તકના રચનાર આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિશ્વર એક સમર્થ જ્ઞાની, યૌગનિષ્ઠ અને અધ્યાત્મી આચાર્ય છે. સમસ્ત યુગરાત-સૌરાષ્ટ્રમાં એમનું નામ પ્રસિદ્ધ છે. ઘણા વર્ષોનાં શાસ્ત્રાભ્યાસ, તપશ્ચર્યા અને આત્મ-નિષ્ઠાના પરિપાકનું એક સુંદર કૃષ્ણ તત્ત્વજ્ઞાનના સાહિત્યમાં ઉમેરાયું છે એમ કહેવામાં જરા પણ અતિશયોક્તિ થતી નથી.

આ ગ્રંથની અનેક ખૂબીઓ છે. ભાષાની હૃદય-ગમ સરલતા, જૈનદર્શન અને તત્ત્વજ્ઞાનના કૃટ પ્રશ્નોની માર્મિક છણાવટ, નયવાદ અને અનેકાંતવાદની સમ-જણ, જુદા જુદા વાદોની તુલનાત્મક ચર્ચા અને છેવટે જૈનદર્શનને સ્વીકારેલાં તત્ત્વો અને દ્રવ્યોની સાદી સરલ ભાષામાં આપેલી માર્ગદેશના-આ બધી વસ્તુઓમાં એક પ્રકારની અપૂર્વતાનાં દર્શન આપણને થાય છે. કાંઈએ યોગ્ય જ કહ્યું છે કે:—

યોડન્યથા સંતમાત્માનં અન્યથા પ્રતિપદ્યતે ।

કિં તેન ન કૃતં પાપં ચોરેણાત્માપહારિણા ॥

એટલે કે આત્માનું એક પ્રકારનું, ચોક્કસ નિશ્ચિત સ્વરૂપ છે. આવા આત્માને જે વાદી બીજા પ્રકારનો માને છે તે આત્મચોર છે, આવા આત્મ-ચોરે કયું પાપ કયું નથી?

જૈન તત્ત્વજ્ઞાનીઓ વાસ્તવવાદી (Realists) છે, કારણ કે તેઓ માને છે કે જ્ઞાતાસ્વરૂપ આત્માનું સ્વરૂપ અમુક પ્રકારે નિશ્ચિત છે. આત્માનું ‘અરુ’ સ્વરૂપ જાણવા માટે જડ અને ચેતનનું પૃથક્કરણ કરવું આવશ્યક છે. અદ્વૈતવાદમાં જડ-ચેતન વિવેક ભૂંસાઈ જાય છે એમ કાંઈ પણ સલાચારી જોઈ શકશે. જડ-ચેતન-વિવેક પછી બીજું પગથિયું સલાસલ્ય વિવેક અને નિલાનિલ્ય વિવેક આવે છે. આવી રીતે છેવટનો તત્ત્વનિષ્ઠ થાય છે.

મનુષ્ય જીવનનું પરમ ધ્યેય શું હોઈ શકે? આત્મ-જ્ઞાન. આ બાબત પૂર્વ અને પશ્ચિમના ચિંતકો એક-મત છે. પ્રાચીન ગ્રીક વિદ્યામંદિરોનાં પ્રવેશદ્વારની ઉપર બે ઘણા જ અર્થસૂચક શબ્દો કોતરાયેલા જોવામાં આવતા Know Thyself (જૂળ ગ્રીક ભાષામાં Gnothi Seauton) એટલે કે આત્મા ને-પોતાને-જાણ; આ શબ્દો પ્રાચીન ગ્રીક વિદ્યા-મંદિરોના આરણ્ય પર લખાયેલા જોવામાં આવતા. આપણા શાસ્ત્રકારો પણ આત્મજ્ઞાનને જ પ્રધાન વિદ્યા માને છે. પરા વિદ્યા અને અપરા વિદ્યા એમ બે પ્રકારની વિદ્યાઓ છે. અપરા વિદ્યાઓમાં વ્યવહારનું જ્ઞાન અને ભાતિકશાસ્ત્રો આવી જાય છે. વ્યવહાર દશામાં હોઈએ ત્યાંસુધી અપરા વિદ્યાઓ કામની છે. પણ આત્માના સ્વરૂપ પર તે વિદ્યાઓ કશો પ્રકાશ પાડી શકતી નથી એટલા માટે જ તેમને અપરા-ગૌણ માની છે. શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર કહે છે કે-આત્મ-જ્ઞાન જ મુખ્ય વસ્તુ છે, એમનું એક વાક્ય અહિં યાદ આવે છે, તે એ છે કે “આત્મા જાણે સર્વ પદાર્થ જાણે.” ઉપનિષદ્ પણ કહે છે કે યેન જ્ઞાતેન સર્વમિદં વિજ્ઞાતં ભવતિ. શ્રીમદ્ રાજચંદ્રનું અવતરણ અને ઉપનિષદ્નું અવતરણ બંને એક જ અર્થ બતાવે છે. માનવ-યાત્રાનો અંતિમ વીસામો આત્મજ્ઞાન છે, આત્મલાભ છે. સંત કવિ ધીરો કહે છે કે “પોતે પોતાની પાસ” છે પણ અજ્ઞાનીઓને તેની ખબર નથી. “આત્મપ્રકાશ”ના પૃષ્ઠ ૧૬૧ પર સૂરિશ્વરજી એ જ વાત કહે છે.

“પરમાનંદસંપન્ન, નિર્વિકાર, નિરામય એવા પોતાના આત્માને દેહમાં રહ્યા છતાં પણ ધ્યાનહીન પુરુષો દેખી શકતા નથી. હેમપાપાણુમાં જેમ સુવણ્વ વ્યાપીને રહ્યું છે; દૂધમાં જેમ ઘી રહ્યું છે તથા કાષ્ઠમાં જેમ અગ્નિ સક્ષમરૂપે રહ્યો છે, તેમ આત્મા શરીરમાં વ્યાપીને રહ્યો છે. એમ જે જાણે છે તેને જ્ઞાની

જીઆત્મપ્રકાશ : રચયિતા, આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિશ્વરજી મહારાજ, પ્રકાશક : અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ. ૩૪૭, કાલ્યાદેવી રોડ-મુંબઈ. મૂલ્ય રૂ. પાંચ. પૃષ્ઠ ૪૮+૪૬૪.

બુદ્ધિસાગરસરિજીની પ્રજ્ઞા-પ્રસાદી

૧૮૯

જાણુવો. અને તે પોતાની પાસે અંતરાત્મ પ્રભુ છે એમ જાણી શકે છે.”

કર્મ-વર્ગજ્ઞાઓના આવરણથી આત્મા પૂર્ણપણે પ્રકાશી શકતો નથી. અંધારામાં અનેક વસ્તુઓ પડેલી હોવા છતાં જેમ આપણે જોઈ શકતા નથી તેમ આત્માના અનેક ગુણપર્યાયી કર્મોનાં આવરણ હોવાથી આપણે જોઈ શકતા નથી. આત્માનું ઐશ્વર્ય એ કેવી અદ્ભુત વસ્તુ છે? આત્મા સ્વયં પરમાત્મા છે પણ એ વાત કેટલા જાણે છે? કે સમજે છે? કે અનુભવે છે?

આત્મશુદ્ધિના સત્ય માર્ગ સંબંધે બોલતાં સૂરીશ્વરજી કહે છે કે-અનેક શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરવામાં આવ્યો. તેમાંથી સાર એ નીકળે છે કે-રાગ દ્વેષનો નાશ કરીને આત્માની શુદ્ધિ કરવી. બીજાં ધર્મશાસ્ત્રો, અલખત સારાં છે પણ શ્રી મહાવીર પ્રભુએ આત્માની પરમાત્મ દશા પ્રાપ્ત કરવા જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રનો જે માર્ગ બતાવ્યો છે તે જ વીતરાગ પંથ ઉત્તમ છે. આગમનો સાર એ છે કે-જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની ઉપાસના કરવી. આત્મજ્ઞાન થતાં સ્યાદવાદદષ્ટિએ અનેક નયોની અપેક્ષાએ સત્ય-તત્ત્વ અદ્ભુત કરવાની શક્તિ પ્રગટે છે.

કેટલાક વિદ્વાનો કેવળ કર્મયોગને, વળી બીજા

વિદ્વાનો જ્ઞાનયોગને અને ત્રીજા પ્રકારના ભક્તિયોગને જ મુખ્ય માને છે. એકને મુખ્ય જ્ઞાતીને બીજાને ગૌણ માની બેસે છે. સૂરીશ્વરજીના અધ્ધવાત્મમાર્ગમાં તે ત્રણેનું યોગ્ય સ્થાન સ્વીકારાયું છે અને એક રીતે કહીએ તો સુંદર સમન્વય પશ્ય કરાયો છે. તદ્દુપરાંત પદ્ધતિનું સ્વરૂપ અને વિવેચન, પ્રાણાયામ, યોગ, વૈરાગ્ય ઇત્યાદિ અનેક વિષયો કે જે મુમુક્ષુઓને માર્ગદર્શન આપી શકે છે, તેનું સુંદર શબ્દ-ગૂંથણ કરાયેલું છે.

જ્ઞાનક્રિયામયો મોક્ષઃ । એકલું જ્ઞાન શુષ્ક છે, જીવનશોધન માટે એવું જ્ઞાન બહુ ઉપયોગી નીવડતું નથી. એકલી ક્રિયા પણ અમુક અપેક્ષાએ અધૂરી છે તેથી જ્ઞાન અને ક્રિયા એટલે સમ્યગ્ જ્ઞાન, સમ્યગ્ દર્શન અને સમ્યક્ ચારિત્ર એ ત્રણે મળીને મોક્ષ-માર્ગ બને છે. નિશ્ચયનય પ્રમાણે આત્મા પોતે જ મોક્ષ છે. આત્મા આત્માની આરાધના કરે કારણ કે એ જ તમને અંધકારમાંથી પરમજ્યોતિ તરફ લઈ જશે, અસત્યોમાંથી સત્ય તરફ લઈ જશે, મૃત્યુમય સંસારમાંથી અમૃતધામ આત્માની સમીપે લઈ જશે.

જે કોઈ પરમાત્મસ્વરૂપ આત્માની આરાધના કરશે તેનો આત્મા પ્રસન્ન થઈ સ્વયં પ્રકાશરૂપે પ્રગટ થશે.

આ છે “ આત્મપ્રકાશ ”નો દિવ્યસંદેશ.

માનવીનો અંકુશ

સંસારમાં બે જ વસ્તુઓ એવી છે કે જે બુદ્ધિશાળી માનવીની જ્ઞાન ઠેકાણે લાવે છે : એક તો અસાતા (વ્યાધિ) અને અંતરાય (કંઠાણીયત). આ બેમાં કંઠાણીયત ધર્મ તથા પ્રભુનું સ્મરણ કરાવે છે, ત્યારે વ્યાધિ મોતની યાદ દેવરાવે છે. બાકીના અદૃષ્ટ (કર્મની) શક્તિને તો મોહલેલા માનવી ઠેકરે ચડાવે છે; પણ આ બેથી તો હતાશ, દુઃખી, દીન-કંઠાણ બની જાય છે અને કષાય-વિષયની દિશા જ બૂલી જાય છે. અંતરાય કરતાં પણ અસાતા માનવીને વધારે બચકર લાગે છે; કારણ કે અંતરાયથી મોતના ઓળા દેખાતા નથી. અધર્મ-અનીતિ કરીને પણ કાંઈક અંતરાયને દાખી શકે છે અને મોજ-શાખનું તથા જીવનનિર્વાહનું સાધન મેળવી શકે છે પણ અસાતામાં તો આમાંનું કશુંય કામ આવતું નથી. અસાતાનો ઉગ્ર પ્રકોપ થાય કે તરત જ તે બધું વિસરાઈ જઈને મોતના પ્રચંડ પડછાયા દેખાવા માંડે છે. —જ્ઞાનપ્રદીપ

માયાજળ

માયા એટલે દંભ, પ્રપંચ, કપટ વિગેરે. તેથી માયાવી માણસ દંભી, પ્રપંચી, કપટી વિગેરે હવકા ઉપનામોથી ઓળખાય છે અને સર્વત્ર અનાદર-તિરસ્કાર પામે છે.

માયાવીની મતિ જેને તેને હેતરવાની હોય છે, અને તે જ પ્રપંચમાં તેની વિચારગળ પથરાએલી હોય છે. માતા, પિતા અને યુરુ આદિ પૂજ્યજનોને પણ હેતરે છે. તેને અન્યની પરાધીનતા સેવવી પડે છે અને પોતાની માયાગળ ખુલ્લી ન પડે તે માટે નિરંતર ભય રાખવો પડે છે. માયાવી બહારથી નવનીત જેવો નમ્ર છતાં અંદરથી અત્યંત કઠિન અને કઠોર હોય છે. જ્યારે સરળ આત્મા તો જેવો બહાર હોય છે તેવો જ અંદર હોય છે. તેથી સરળ-સ્વભાવી જ્યાં ભાં મૌન-સત્કાર પામે છે. માયાવીની ધર્મકરણી નિષ્ફળ થાય છે જ્યારે સરળની સફળ થાય છે.

માયા અસહ્યને જન્મ આપનારી માતા, શીલ-વૃક્ષને કાપવાની ફરશી, અવિદ્યાની જન્મભૂમિ અને દુર્ગતિનું કારણ છે. કુટિલપણમાં ચતુર અને માયા-વડે બગલાની જેવી વૃત્તિવાળા પાપી પુરુષો જગતને વંચતા પોતાના આત્માને જ વંચે છે. રાજાઓ ખોટા પશુચુના યોગથી છળ અને વિશ્વાસઘાતરૂડે અર્થલોભ માટે સર્વ જગતને હેતરે છે. બ્રાહ્મણો તિલક, મુદ્રા, મંત્ર અને દીનત્વ બતાવી અંતરમાં શૂન્ય અને બહાર સારવાળા થઈ લોકોને ઠગે છે. વણિકલોકો ખોટા તોલા અને માનમાપાથી તથા દાણચેરી વિગેરેથી લોભા લોકોને વંચે છે. પાખંડીઓ અને નારિતકા જપ, મૌન, શિખા, ભસ્મ, વસ્ત્ર અને અગ્નિ વિગેરેથી શ્રદ્ધાવાળા મુગ્ધજનને ઠગે છે. વેશ્યાઓ અરાગી છતાં હાવભાવ, લીલા, ગતિ અને કટાક્ષરૂડે કામીજનોનું મનરંજન કરતી સર્વ જગતને ઠગે છે. છૂતકારો અને દીનદુઃખી ખોટા સોગનથી અને ખોટા નાણાથી ધનવાનને વંચે છે. સ્ત્રીપુરુષ, પિતાપુત્ર, સહોદર, સુહૃદજન, સ્વામીસેવક અને બીજા

લેખક—

પૂ. મુનિ શ્રી મહાપ્રભવિજયજી મહારાજ.

સર્વ એકબીજાને માયાવડે ઠગતારા હોય છે. કારીગર, અંતજ અને કોઈ પણ જાતનું કામ કરી આજીવિકા ચલાવનાર ખોટા સોગનો ખાઈ સાધુજનને વંચે છે. વ્યંતરાદિકની નહારી યોજનામાં રહેલ કૂર દેવો છળ કરી પ્રાયઃ પ્રમાદી મનુષ્યોને અને પશુઓને પીડે છે. મત્સ્યાદિક જલચરો છળ કરીને પોતાના અમ્યાઓ-નું જ લક્ષણ કરે છે અને તેઓને ધીવર માયાવડે ગળમાં બાંધે છે અને હણે છે. વિવિધ પ્રકારના ઉપાયો કરી વંચનામાં પ્રવીણ શીકારીઓ પણ માયાથી જ સ્થળચારી પ્રાણીઓને બાંધે છે અને મારે છે અને તેવી જ રીતે પક્ષીઓ સાથે વર્તે છે.

આ પ્રમાણે સારાએ જગતમાં પરવંચના કરવામાં તત્પર પ્રાણીઓ પોતાના આત્માને જ વંચી સ્વધર્મ અને સદ્ગતિનો નાશ કરે છે. તેથી તિર્થંચમાં ઉપવ્રત થવાનું ઉત્કૃષ્ટ બીજ, મોક્ષદારની ભૂંગળ અને વિશ્વાસ-રૂપ વૃક્ષને દાવાનળ સમાન માયા વિદ્વાનોએ લાગ કરવા યોગ્ય છે. પૂર્વભવની માયાના કારણે મલ્લિનાથ તીર્થંકરને પણ સ્ત્રીપણું પ્રાપ્ત કરવું પડ્યું, માટે જગતનો દ્રોહ કરનારી માયાસર્પિણીને જગતને આનંદ-નું કારણ સરળતારૂપ ઔષધવડે જીતી લેવી.

સરળતાને વરેલા સંસારમાં રહેલા આત્માઓ પોતાથી જ અનુભવાય તેવું અકૃત્રિમ મુક્તિસુખ મેળવે છે. જેઓના મનમાં માયારૂપ શંકુ કલેશ કર્યા કરે છે અને જેઓ બીજાને હાનિ કરવામાં જ તત્પર છે, તેવા વંચક પુરુષને ક્યાંથી સુખ હોય? સર્વ વિદ્વાઓમાં વિદ્વતા મેળવ્યા છતાં અને સર્વ પ્રકારની કળાઓ પ્રાપ્ત કર્યા છતાં ધન્ય પુરુષોને જ બાળકના જેવી સરળતા પ્રગટે છે. બાળક અજા છતાં તેની સરળતા પ્રીતિ ઉપજાવે છે, તો જેઓના ચિત્ત સર્વ શાસ્ત્રોના અર્થમાં આસક્ત થયેલા છે તેમની સરળતા પ્રીતિ ઉપજાવે તેમાં શું કહેવું? સરળતા સ્વાભાવિક છે અને કુટિલતા કૃત્રિમ છે તો સ્વાભાવિક ધર્મને છોડી કૃત્રિમ ધર્મનો કોણ આગ્રય કરે? પ્રાયઃ સર્વ જનો છળ, પિશુનતા, વઠોકિત અને પરવંચનામાં

અખંડ આનંદ

લેખક:—અમરચંદ માવજી શાહ

આપણે હમેશા જીવનમાં અખંડ આનંદની અપેક્ષા રાખીએ છીએ પણ પ્રશ્ન એ થાય છે કે આ અખંડ આનંદ આવે છે ક્યાંથી ? જોડો વિચાર કરતાં જણાશે કે એ અખંડ આનંદનું ધામ તું પોતે જ છે. તું પોતે જ અખંડ આનંદસ્વરૂપ છો. તું ચિદાનંદ એટલે સત્-ચિદ્-આનંદ જે સત્સ્વરૂપ છે, ચિદ્ કહેતાં દ્રવ્ય-ધાતુરૂપ નિત્ય છે, જે કાયમ દરેક સમયમાં આનંદ જ સ્વરૂપ છે. એવું સ્વરૂપ આત્માનું છે.

અખંડ આનંદ આવતા મન-વચન-કાયાનાં થોગો સહજ એકાગ્ર ક્ષણભર થઈ જતાં આત્મામાં રહેલો તેના આનંદ નામનો ગુણ, જેમ સૂર્યનું કિરણ પડતાં હીરો ઝળકી ઉઠે છે-પ્રકાશિત થઈ જાય છે તેમ આત્માનો સહજ આનંદ સ્થિરતાથી જ્ઞાનનું કિરણ પડતાં પ્રગટી જાય છે. કોઈ એર સુખનો અનુભવ એક પણ પૂરતો થઈ જાય છે. આવી આનંદની પળો અખંડ રીતે ચાલુ રહેવી તેનું નામ અખંડ આનંદ !

અખંડ આનંદમાં વિક્ષેપ ક્યારે પડે છે ? જ્યારે થોગો ચલાયમાન થાય છે, અસ્થિરતા થાય છે એટલે જેમ સમુદ્રમાં પવનથી તરંગો ઉછળે છે તેમ આત્મ-સાગરમાં મનના ચલાયમાનપણાથી સંકેદ-વિકેદપરૂપ તરંગો ઉછળે છે. અને શાંત પ્રશાંત આત્મસાગરમાં અખંડ આનંદનાં ખંડ ખંડ જુદા પડી જાય છે અને

સુખ દુઃખની લાગણીઓ અનુભવાય છે. તારે હવે એ અખંડ આનંદને ટકાવી શી રીતે રાખવો ?

આ માટે જ દરેક સંતપુરુષોની સાધના હોય છે, એ મહાપુરુષો દુન્યવી ઐહિક આનંદને તો ઉછીનો લીધેલો, માંગી લાવેલો માને છે. પોતાનો આનંદ પોતાની પાસે જ છે. પોતાના પુરુષાર્થની નિષ્ણાપ્તિ, અસ્થિરતાથી મોહથી તે અવરાઈ ગયો છે તેમ માને છે.

તે મહાત્માઓને દૈવ શ્રદ્ધા હોય છે કે, પોતાનું આત્મસ્વરૂપ નિત્ય-અજર-અમર અને અવિનાશી છે. સંસાર અવસ્થાએ સોનું જેમ માટીવડે અશુદ્ધ જણાય છે પરંતુ વાસ્તવિક રીતે સોનું તે સોનું જ હોય છે અને માટી તે માટી જ હોય છે. અને સંયોગી છતાં પોતપોતાના સ્વરૂપે ભિન્ન છે. એક ખીખમાં તદ્દન ભળી ગયાં નથી. તે યોગ્ય વિધિથી જુદા પડી શકે છે અને શુદ્ધ સુવર્ણ થઈ શકે છે. આવી પ્રજાવડે કરીને તેણે સ્વ-પરનો વિવેક જાગ્રત કર્યો હોય છે. પોતે અવસ્થાએ અશુદ્ધ છે તેનું પોતાને જ્ઞાન છે, સાથે પોતે શુદ્ધ ચૈતન્યસ્વરૂપ, વીતરાગ ભગવાન આત્મા નિશ્ચયથી છે તેનું પણ તેને લક્ષ છે. તે લક્ષને સાધ્યરૂપે અશુદ્ધ સાધક આત્મા રાખે છે.

શુદ્ધ આત્મામાં સ્વાભાવિક આનંદ છે એ તેને ધન્યપણે સ્વાનુભવથી થયેલી પ્રતિતીરૂપ શ્રદ્ધા છે. પોતે અનંતજ્ઞાનમય છે. પોતાનો સ્વભાવ જ્ઞાતા-દૃષ્ટાનો

તત્પર છે, તો તેમાં રહ્યા છતાં પણ સુવર્ણ પ્રતિમાની પેઠે નિર્વિકારી રહેતાર કોઈક ધન્ય પુરુષ જ હોય છે. સર્વ ગુણધરો જે કે શ્રુતસમુદ્રના પારને પાર્યા હોય છે તથાપિ શિક્ષા લેવાને યોગ્ય હોય તેમ તીર્થંકરની વાણીને સરળતાથી સાંભળે છે.

જે સરળપણે આલોચના કરે છે તે સર્વ દુષ્કર્મને ખપાવે છે, અને જે કુટિલપણે આલોચના કરે છે તે થોડાં દુષ્કર્મ હોય તો તેને ઉલટાં વધારે છે. જે

મન, વચન અને કાયાથી સમસ્ત પ્રકારે કુટિલ છે તેમનો મોક્ષ થતો નથી, પણ જે મન-વચન-કાયાથી સર્વત્ર સરળ છે તેનો મોક્ષ થાય છે. માયાવી પોતાના કરેલા પાપો સદ્ગુરુ પાસે પ્રગટ કરી પ્રાયશ્ચિત લઈ શકતો નથી. માયા સાપણી જગત્માત્રને ડંસી ગુણ-સત્વનો નાશ કરે છે; માટે માયા-કુટિલતા સર્વ દોષોનું મૂળ હોઈ મોક્ષાર્થીઓએ સર્વથા તજવા જેવી છે.

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

છે તે સારી રીતે યથાતથ્ય સમજે છે. તેને કોઇ પણ પ્રકારની ભ્રાંતિ નથી. તેને સમ્યક્દીપિકા પ્રગટી ગઇ છે. પોતે પોતાને પોતાવડે જાણી લીધો છે, શ્રદ્ધા લીધો છે. હવે તેને પોતાનું મૂળ સ્વરૂપ શુદ્ધસ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવું એ જ એક પુરુષાર્થ કર્તવ્યસ્વરૂપ રહ્યો છે.

તેણે જન્મ-જરા-મરણ-આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિ આદિનાં કાર્ય-કારણો જાણી લીધાં છે. પોતાની અજ્ઞાનતાથી વિભાવીક ભાવે પોતે પોતાવડે શુભાશુભ-સ્વરૂપ પરિણામે કરીને પોતાને આધ્યો છે. અને તેનાં પરિણામે ઉપજતાં સુખ-દુઃખોનો ભોક્તા થયો છે. સંયોગ-વિયોગમાં હર્ષ-શોક કરે છે. ઇષ્ટ-અનિષ્ટમાં રાગ-દ્વેષ કરે છે. મોહ-મમતાથી સંકલ્પ-વિકલ્પ કરે છે અને ફરી ફરીને અંધારા કરે છે, તેનો છોડા આવવો નથી.

આ દ્વંદ્વમાંથી છૂટવા માટે જ્ઞાન-પ્રજ્ઞાની આવશ્યકતા જાણી થાય છે. સદ્ગુરુઓ દ્વારા, સત્શાસ્ત્રો-દ્વારા, યા સ્વયંવિચારણાથી ત્રિવેકજગત્રિ કદાચ થઇ જાય છે. પોતાને પોતાનું જ્ઞાન થાય છે. શુદ્ધિ આવે છે. પોતાની અજ્ઞાનદશા પલટાવી જ્ઞાનમય જ્યોતિ પ્રગટ કરવા તે ઉત્સુક અને છે.

પોતે અવળી સમજણથી સંસાર જાણી અત્યાર સુધી મોહદશાથી ગમન કરી રહ્યો હતો તે પત્થરાવી સવળી સમજણનો સત્ પુરુષાર્થ શરૂ કરે છે. અગાઉ અવળા પુરુષાર્થે ઉત્પન્ન કરેલાં શુભાશુભ કર્મો ભાવોને સમતા ભાવે માત્ર વેદે છે. નવાં કર્મો રાગ દ્વેષ રહિત-પણે ઉદય અનુસાર થાય તેનો માત્ર જ્ઞાતા-સાક્ષીરૂપે રહે છે. સુખમાં કે દુઃખમાં, સગવડમાં કે અગવડમાં, રાત્રિ કે દિવસ, ધર કે વન દરેક સમયમાં, દરેક સ્થળમાં પોતાની આત્મદીપિકા પ્રકાશિત રાખે છે તે ક્યાંક ભેપાતો નથી, તે કોઇની રપહા કરતો નથી, તે કોઇની પાસે દીનતા કરતો નથી, પૌંદ્રગણિક માયિક જડ વસ્તુઓથી પોતે ન્યારો છે, શરીરાદીથી પણ પોતે ભિન્ન છે, કોઇ પણ પરવસ્તુ પરદ્રવ્ય પોતાના નથી, પોતાનું છે તે પોતાની પાસે જ છે.

જે કાયમ છે, જૂતકાળમાં હતો, વર્તમાનમાં

છે, ભવિષ્યકાળમાં પણ પોતે સળંગ અખંડ ગાયક-રૂપે જ રહેવાનો છે એવું અખંડ આત્મસ્વરૂપ તેની રક્ષા માટે અહિંસાનું સાધન સ્વીકારે છે. સર્વ જડ-ચેતનના ભાવોને પૃથક્ પૃથક્ સમજી ચૈતન્યપ્રેમ પ્રગટાવે છે. સર્વ ચૈતન્ય આત્માઓને પોતાના સમાન લેખે છે. વૈભાવિક પૌંદ્રગણિક મોહજન્ય ભાવો કોધાદિ કષાયો રાગ દ્વેષ આદિ વિભાવિક વૃત્તિઓને અટકાવવા સંયમ ધારણ કરે છે અને પૂર્વસંચિત કર્મોનો નાશ કરવા માટે તપ કરે છે. આ રીતે ત્રણ સાધનો દ્વારા સાધક આત્મસાધ્યની સિદ્ધિ કરવા અને અખંડઆનંદ પ્રાપ્ત કરવાં સાધનાની જાણ શરૂઆત કરે છે. અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, અભય, નિઃપરિગ્રહસ્વરૂપ પાંચ યમ તો શરૂઆતથી જ સ્વીકારી આગળ પ્રયાણ કરે છે.

હવે એને કોઇથી ભય રહ્યો નથી, હવે તેને કોઇ શંકા રહી નથી, તે ચિંતાથી મુક્ત થયો છે, પોતે શુદ્ધ પ્રકૃષ્ટ શુદ્ધ ચિદ્ધન છે, એવું મહાન ઐશ્વર્ય તેનાં આત્મજળમાં ઝોર વધારો કરી રહ્યું છે. તેનો આત્મવિશ્વાસ અતિચળ અન્યો છે. પોતાના પૂર્ણસ્વરૂપની પ્રતીતિ કરી હવે તે તેમાં મગ્ન થાય છે. સંકલ્પ-વિકલ્પસ્વરૂપ વૃત્તિઓનાં પુરોને ઉપ-યોગની જગત્રિથી ખાળે છે અને પોતાના આત્માને સ્થિર કરે છે.

સ્થિરતા થતાં પોતાના જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્માનું દર્શન થાય છે, આત્મસાક્ષાત્કાર થાય છે. આને આત્મદર્શન કહેા કે ઇશ્વરદર્શન કહેા પણ આ સુભાગી અવસ્થા સધકના આત્મામાં આનંદની છોળો ઉછળે છે. આ અનુભવ પોતાને પોતાવડે જ થાય છે. આ અનુભવનું વર્ણન-આનંદનું વર્ણન જીભ બોલી શકતી નથી, કલમ લખી શકતી નથી. ફક્ત સ્વાનુભવગમ્ય જ હોય છે. જેમ સાકર ખાય તે તેનો સ્વાદ જાણે તેવું છે.

તેનામાં મોહ-દંભ, આત્મપ્રશંસા વગેરે ઉપશમ થયેલાં હોય છે. તે સંસારમાં રહે છે છતાં, જળકમળ-વત્. તે હંસની જેમ દેહ-આત્માને જુદા જુદા માને છે, તે ક્યાંક જળી જતો નથી. માત્ર જ્ઞાતા-દષ્ટારૂપે સર્વ ભાવોને અવલોકે છે.

અખંડ આનંદ

૧૯૭

તે કયાંય રાગી દ્રોષી થતો નથી કારણ કે સર્વભાવ તે જાણે છે. તેને કાંઈ ગોપવવા છુપાવવા યોગ્ય નથી. તે પૂણું જ્ઞાનની દૃષ્ટિવડે સર્વ આત્માઓને પૂણું ભગવાન આત્માઓ નિશ્ચયથી માને છે. તેનાં શુભાશુભ ક્રમ અનુસાર જે સુખ દુઃખો ભોગવે છે તે પ્રત્યે જ્ઞાનીને કંઈ પણ આવે છે. તેની અજ્ઞાન દશાની દયા આવે છે. પરમ કારુણ્યભાવે તે તેને માર્ગદર્શન કરાવે છે. મોહભાવથી-વિરમતા જણાવે છે. સંસારની અનિલતા અશરણતા સંભળાવે છે. સુખ દુઃખ એ તારા જ શુભાશુભ ભાવોનું પરિણામ માત્ર છે, માટે તું તારા ભાવોની શુદ્ધિ કર, તારે સુખી થવું હોય તો અશુભ ભાવોનો લાગ કર. તારે શુદ્ધ નિરંજન થવું હોય તો શુભાશુભ જાનેનો લાગ કરી નિવિંકલ થઈ જા. અંતરુપ થઈ જા. તને તારા ભગવાનનાં દર્શન તારા પોતાના અંતરાત્મામાંથી જ થશે. તારે કૃતકૃલ થવું હોય, સંસારના દ્રવ્યમાંથી જાવું હોય તો હવે સવળો પુરુષાર્થ કર. ખાવું-પીવું, એશઆરામ, ધન-દોહત એ જ આ માનવ જીવનની ઇતિકર્તવ્યતા નથી. પૈસા એ જ માનવ જીવનમાં પ્રાપ્ત્ય વસ્તુ નથી, એ તો એક માત્ર જીવનનું સાધન છે તે, સાંધ્ય નથી માટે તું સતેષી થા, લોભનો લાગ કરી એ માટે માયા-કપટ છોડી દે. માન-અપમાનનાં ખ્યાલ મૂકી દે. માથે મરણવાળાને વળી માન શા ? કોઈને કોઈ ભરાવાની જરૂર નથી. કોષ કરી તું તારો આત્મધાત તારા હાથે જ અનંત કાળથી કરી રહ્યો છે અને ચાર ગતિમાં જન્મ-મરણરૂપ દુઃખ વેદી રહ્યો છે.

તારી સિવાય તારો ઉદ્ધાર કરવા કોઈ સમર્થ નથી. તું જ તારો ઉદ્ધારક છે. તું જ તારો ગુરુ છે.

તું જ તારો મિત્ર છે, તું જ પોતે પરમાત્મસ્વરૂપ છે તે સ્વરૂપ તારે તારા હાથે જ તારા પુરુષાર્થે જ પ્રાપ્ત કરવાનું છે. ખીજા કોઈ તને સ્વર્ગ-નરક પહોંચાડવા શક્તિમાન નથી. સ્વર્ગ-નરકનો કર્તા અને ભોક્તા પણ તું જ છે. અને સર્વ દુઃખથી મુક્ત થઈ સત્ચિદાનંદ પ્રાપ્ત કરનાર પણ તું જ છે. તારે કોઈની આશા રાખવાની નથી-તારે કોઈની વાટ જોવાની નથી. તારે કોઈની ચિંતા કરવાની નથી. તું તારો સવળો પુરુષાર્થ શરૂ કર અને તને સર્વ નિમિત્તો અનુકૂળ થશે.

તું પ્રતિકૂળ સંજોગોમાં પણ તારું આત્મભાન ન જૂઝ તું અહોં અભોં અલખ નિરંજન છે. તારું તેજ કોઈ હથેલી શકે તેમ નથી માટે નિર્ભય થા, શાંત થા, સમાધિસ્થ થા. તને તારા સ્વરૂપનાં ભવ્ય દર્શન થશે. તારો અખંડ આનંદ તને સહજ પ્રાપ્ત થશે.

તું જ તારા આત્મસ્વરૂપનું સુંદર કમળ-પુષ્પ બની તું જ જિમરણે તેનો રસાસ્વાદ લે ! તું મહા-ભાગ્યવંત છે, તારામાં અનંત શક્તિ છે, સમગ્ર લોકાલોકને જાણવાનું તારામાં નિર્મળ જ્ઞાન છે. તું શ્રદ્ધા કર અને આગળ વધ, નિરાશ ન થા, હતાશ ન થા, તારે આ માનવ જીવનમાં કરવા યોગ્ય કર્તવ્ય આ છે, તેનું પરિણામ તારો અખંડ આનંદ છે. એ પ્રાપ્ત થયા પછી તું કૃતકૃલ છે. તારે કાંઈ કરવાનું બકી પછી રહેતું નથી. તારા અખંડ આનંદમાં તારા અભેદ પ્રેમમાં તારી ચિરઃ શાંતિમાં અનેક આત્માઓને આશ્વાસન પ્રાપ્ત થશે. માર્ગદર્શન મેળવશે. તારા દર્શન કરી કૃતાર્થ થશે. તને તેની પરવા પણ નહિ હોય. તું તો તારા અખંડ આનંદમાં ઝુલતો હોઈશ.

જૈન ધર્મ-કયે માર્ગે ?*

પુનર્ધર્ટનાની આવશ્યકતા

નિર્વિવાદ રીતે જૈન ધર્મ એ હિન્દનો સૌથી પ્રાચીન ધર્મ છે અને એની પૂર્વ જૂમિકા ઇતિહાસ લખાયો એ કાળ પહેલાં રચાયેલી છે, એ છતાં આધુનિક જગતના કોયડાઓની સામે ટકી રહેવા માટે એ સંપ્રદાયે એની પરંપરાથી ચાલી આવતી પ્રથાઓની પુનર્ધર્ટના કરવી એ અહુ જરૂરી છે. છેલ્લા એંશી વરસના ગાળામાં જર્મનીના હરમાન યાકોબી અને વોલ્ટર શુર્લિંગ, ક્રાન્સના ગેરીનો અને ઇંગ્લાંડના એફ. ડબ્લ્યુ. થોમસ જેવા પૌર્વાત્ય સંસ્કૃતિના પ્રખર અભ્યાસી વિદ્વાનોએ જૈન ધર્મનાં માનસશાસ્ત્ર અને તત્ત્વજ્ઞાનનો ઊંડો અભ્યાસ કર્યો છે અને એ સૌએ એકી અવાજે જાહેર કર્યું છે કે હિન્દુસ્થાનની વિચારસરણીના મૂળ સ્પષ્ટ સમજવા માટે જૈન ધર્મના તત્ત્વોના અભ્યાસની વિપુલ પ્રમાણમાં જરૂર છે. લાખો અને કરોડો હિન્દુઓની વચ્ચે જૈન ધર્મના અનુયાયીઓ અહુ નાની લઘુમતિ ગણાય, છતાં હિન્દના સંસ્કાર-ધડતરમાં એમનો ફાળો અહુ મહત્ત્વનો છે. આજે એક વાત ચોક્કસ જણાય છે કે ખુદ ભગવાને આત્મપ્રકાશ પ્રાપ્ત કર્યો અને પરિણામે એક બાબતે ઉગ્ર દેહદમન અને બીજી બાબતે ઉપભોગ એ એની વચ્ચેના મધ્યમ માર્ગની ઉદ્દેશપણા કરી તે પહેલાં જૈનોની કઠોર તપશ્ચર્યાનો પ્રયોગ તેમણે કર્યો હોવો જોઈએ.

ઐતિહાસિક હકીકતો

મહાવીરસ્વામી પોતે એક ઐતિહાસિક વ્યક્તિ હતા, અને ભગવાન ખુદના સમકાલીન હતા એ હવે એક સ્થાપિત હકીકત છે. એ જાને મહાપુરુષો મગધ-દેશના વાસીઓ હતા અને રાજગૃહ અથવા વૈશાલીમાં એમનું મિલન થયું હોય એવી શક્યતા છે. જો કે એ જાનેનાં ધર્મોના પવિત્ર પુસ્તકોમાં આને માટે

કશો પુરાવો મળતો નથી. પ્રાચીન ભારતના આ જાને મહાન પુરુષોના ઉપદેશમાં અહિંસા અને નિર્વાણનો ઉલ્લેખ સામાન્ય છે. કાણે, કેનામાંથી એ ગ્રહણ કર્યું એ બીના મહત્ત્વની નથી, કારણ કે અહિંસાનો સિદ્ધાંત સમગ્ર હિન્દનો મૂળભૂત અને સર્વ-સામાન્ય વારસો બની ગયો છે. મહાત્મા ગાંધી પોતાની યુવાનીમાં પોરબંદરમાં એમના જૈન ગુરુની પ્રબળ અસર નીચે આવેલા હતા. અને અહિંસાના સિદ્ધાંતને રાજકીય અને સામાજિક પ્રશ્નોના ઉકેલ માટે લાગુ કરવાની એમની પ્રવૃત્તિને કારણે તેઓ આલમ-મશહૂર થયા છે એ ઇનકાર થઈ ન શકે એવી હકીકત છે.

આ કાળમાં, જ્યારે ગાંધીજીની વિચારસરણી જગતભરના વિચારશીલ માનવીઓને આકર્ષી રહી છે ત્યારે હિન્દના સંસ્કાર ધડતરમાં પોતાનો ફાળો આપવા માટે જૈન ધર્મના અનુયાયીઓ શું કરી રહેલા છે ? લગભગ કશું જ નહિ. છેલ્લા થોડા વરસો દરમ્યાન જૈન ધર્મની વિચારસરણીને વેગીલી કરવાના બધા પ્રયત્નો નિષ્ફળ નીવડ્યા છે, અને હિન્દભરમાં જૈનકામ સમૃદ્ધ હોવા છતાં પણ ઉચ્ચ કક્ષાની અંગ્રેજી ભાષા પર પ્રભુત્વવાળા વિદ્વાનો એમણે બધા પેદા કર્યા નથી, જૈન સાધુઓની સઘળી જ્ઞાન-સમૃદ્ધિ છતાં તેઓ પોતાના અનુયાયીઓના હિતની ખાતર ધર્મ-સુધારો કરવામાં સફળ થયા નથી. જૈન ધર્મના ચાર મુખ્ય વિભાગોના અનુસરનારો પોત-પોતાની સાંપ્રદાયિક, રીટીયુરત પ્રથાને વળગી રહે છે અને અહુ સંકુચિત કહી શકાય એવા માનસથી પરસ્પર ઝગડા કરે છે.

ઇ. સ. ૧૪૫૪ ના વરસમાં અમદાવાદના એક જૈન વેપારી મહાવીરસ્વામીની ફિલસૂફીના મૂળમાં રહેલા તત્ત્વોનો અભ્યાસ કરતા હતા અને એને લગતાં

* તા. ૨૨-૬-૫૫ ના Times of Indiaમાં આવેલા Dr. Felise Valyina અંગ્રેજી લેખ Jainism at the Cross-Roadsનો ગુજરાતી અનુવાદ. અનુવાદક અધ્યા. કપિલ પ. ઇક્કર એમ. એ.

જૈન ધર્મ-કયે માર્ગે ?

૧૯૫

હસ્તલિખિત સાહિત્યની નકલ કરતા હતા. એણે એવી શોધ કરી કે ઇ. પૂ. ૬ થી સદીના જૈનોમાં મૂર્તિ-પૂજનની પ્રથા હસ્તીમાં નહોતી. એને પરિણામે એ વેપારીએ પોતાના નામ પરથી લોકાશાહી સંપ્રદાયની સ્થાપના કરી. ત્યાર પછી લોકા સંપ્રદાયના અનુયાયી સ્થાનકવાસીઓએ કે જેમણે અનેકવિધ મૂર્તિપૂજનની પ્રથા રદ કરી, અને તેરાપંથીઓ કે જેઓ મહાવીર-સ્વામીના મૂળ સંપ્રદાયને અનુસરવા લાગ્યા, તે જાનેતો અને સાંપ્રદાયિકો વચ્ચેનો કલહ વધારે ઉગ્ર બન્યો. એ વાત સાચી છે કે કોઇ પણ અપવાદ સિવાય સમગ્ર જૈન સમાજ મહાવીરસ્વામીને છેલ્લા તીર્થંકર તરીકે પૂજે છે અને અહિંસાના સિદ્ધાંતને અનુસરે છે. નિરામિષ આહાર કરે છે, અને નીતિવિહોણા કહેવાતા આ જમાનામાં ઉત્તમ નીતિમય કઠી શકાય એવું અનુકરણીય કુટુંબજીવન ચાલે છે, પણ જન-વાદને છાજે એવા ઔદ્ધિક જીવનના જોમની એમનામાં ખામી છે, અને એ જોમ વિના જૈન દર્શન કે જે એક આદર્શ જીવન-દર્શન છે તેનો પુનરુદ્ધાર કરી શકાય નહીં.

ધર્મશક્તિ

આજથી અર્ધી સદી અગાઉ શ્રી હરમાન યાદાબાઈ અને ક્રાંસના વતની મોં. ગેરીનોએ જૈન સંઘની મુલાકાત લીધી હતી તે વખતે જૈન સાધુઓએ, ઉત્તમ ચારિત્ર અને પ્રજાળ ધર્મશક્તિવાળા માનવીઓ તરીકે તથા હિંદુ માનસ માનવ સ્વભાવને ઉચ્ચતમ આધ્યાત્મિક ભૂમિકા પર લઈ જવાની કટલી તાકાત ધરાવે છે એના સળગ દૃષ્ટાંત તરીકે એમના પર ઊંડી અસર પાડી હતી. છતાં આજે કોઈ પણ જૈન આ વાતનો ઈનકાર નહિ કરી શકે કે આધુનિક સંયોગોના જળ પાસે એ પરંપરા વેરવિખેર થઈ જવાના માર્ગે પર છે અને જૈન ધર્મનો સામાન્ય અનુયાયી ભૂતકાળના એ મહાપુરુષોને જે પૂજા અર્પણ કરે છે એની પાછળની ભાવનાના ઊંડાણ બહુ ધીરુ છે.

જૈન સમાજ એના નાના નાના ઘોળ અને વાડાઓના મતભેદો ભૂલી જઈને એકત્ર નહિ થાય

તો બાવી હિન્દ પર એમની અસર નહિવત્ થઈ જશે. રાજા રામમોહન રોય અને સ્વામી વિવેકાનન્દના સમયથી હિન્દના શક્તિશાળી નેતાઓએ મૂળભૂત સમાજસુધારાઓનો અમલ કરવાની પ્રથા શરૂ કરી છે, અને ગાંધીજીએ દર્શાવેલા માર્ગે જોતો પરિપાક છે, એવું અનુકરણ કરવાને બદલે જૈનો કુલ્લક વાદ-વિવાદમાં રાગે છે, અને પોતાના નાણાંની થેલીઓ સાચવવામાં જ એમનો ધર્મ સમાયેલો માને છે. પોતાના સમાજની બુદ્ધિશક્તિ વિકાસ પામે અને એવું જીવન સંસ્કારી અને એ વાતની એને કશી પરવા નથી.

આપણા સમયના સૌથી મહાન જૈન ગુરુ, મહારાજ વિજયવલ્લભસૂરિજી, જેઓ થોડા માસ પહેલાં ૮૪ વરસની ઉંમરે મુંબઈમાં કાળધર્મ પામ્યા, તેઓ મારી સમજ મુજબ ફક્ત એક જ જૈન સાધુ હતા કે જેમણે આ વાડાઓ વીંખી નાંખવાની હિમાયત કરી હતી. એમણે સમગ્ર જૈન સમાજને ‘દિગંચર’ ‘શ્વેતાંચર’ વગેરે સાંપ્રદાયિક નામાભિધાનોને ફેંકી દઈ ફક્ત ‘જૈન’ તરીકે એક થવાનો અનુરોધ કર્યો હતો, એ રીતે સંઘમાં નવી ભાવના જગાડવાની શરૂઆત કરી હતી. મહારાજ વિજયવલ્લભસૂરિજીએ શાળાઓ સ્થાપી, દવાખાનાંઓ ઉઘાડ્યાં અને આમ જનતામાં કેળવણીનો પ્રચાર કર્યો, અને ભૂતકાળના, અત્યારે અર્થહીન બની ગયેલા ક્રિયાકાંડોનો ત્યાગ કરવાનો એમના સેવકોને બોધ કર્યો. જે ગુરુપૂજને નામે સાધુઓમાં સ્વાર્થવૃત્તિ ન પ્રવેશી જાય, તો વિજયવલ્લભસૂરિજીએ ખતાવેલો માર્ગ જૈન સાધુઓને નિઃસ્વાર્થ સમાજસેવા માટે પ્રેરણાદાયી છે.

પણ જૈન સાધુસંઘમાં, ખીજા સંપ્રદાયોની માફક ઈર્ષા એટલી પ્રજાળ રીતે પ્રવર્તી રહી છે કે, મહાન સુધારકોએ જન સમૂહના જીવન ઉચ્ચતર બનાવવા માટે ખતાવેલા માર્ગોની કદર કરવાની વૃત્તિ થતી નથી. હવે આ નવા માર્ગે પર ચાલવું જોઈએ. એ વાત સૌ કોઈ સ્વીકારે છે. હિન્દના જૈન અગ્રણીઓ અને વિદ્વાનો પણ એ કપૂલ કરી દે છે, પણ જૈન સાધુસંઘની ઘડાઈ ગયેલી જીવનપ્રણાલિકા આ

૧૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સુધારામાં મોટો અંતરાય 'નની રહે છે, એ સાધુઓ પોતાના ચુરુને વીંટળાઈને જોડે છે. હિન્દમાં અથવા જગતમાં પ્રવર્તતી જીવનપ્રણાલિકાની વાસ્તવિકતાનું એમને જ્ઞાન નથી. પોતાના પ્રાન્તની ભાષા સિવાય અન્ય કોઈ ભાષાનો એક શબ્દ પણ તેઓ સમજી શકતા નથી. એમાંથી જેઓ સંસ્કૃત કે પ્રાકૃત ભાષાનો અભ્યાસ કરે છે તેઓ પણ ફક્ત એમના સંપ્રદાયના પુસ્તકો સિવાય અન્ય કોઈ અભ્યાસ કરતા નથી અને હિન્દની વિચારસરણી અને વિચારપરિવર્તનનો તુલનાત્મક અભ્યાસ કરવાની એમણે લેશમાત્ર પણ લાયકાત કેળવી નથી.

‘જૈન ધર્મ’ આજે ત્રિભેટા પર આવી ઊભો છે. એક સમય ‘હિન્દુ ધર્મ’ પણ આ જ રીતે ત્રિભેટા પર ઊભો હતો, પણ આપણા સમયની એક મહાન વિભૂતિ સ્વામી વિવેકાનંદ પેદા થયા અને હિન્દુ ધર્મની વિચારસરણીમાં એમણે નવું જીવન રચ્યું. આપણા યુગમાં જૈન સમાજે સ્વામી વિવેકાનંદની હરોલમાં મૂકી શકાય એવો એક પણ આચાર્ય નીપજાવ્યો નથી. વેપાર વાણિજ્યના વિવિધ ક્ષેત્રોમાં જૈન સમાજની સફરતા અને ફતેહ એમને સંતુષ્ટ રાખે છે અને રૂઢિચુસ્ત ગયેલી જીવનપ્રથા બદલવાની એમનામાં કશી વૃત્તિ જાગતી નથી.

બુદ્ધ ભગવાનની ૨૫૦૦ મી પુણ્યતિથિ ઉજવાવાનો સમય હવે નજીક આવે છે. એ સમયે સમગ્ર માનવજાતિ પ્રાચીન હિન્દની એ સૌથી ઉજાત અને મહાન વિભૂતિને અંજલિ આપશે. એ સમયે જૈન સમાજ સમક્ષ એક સુંદર તક પ્રાપ્ત થશે. જૈન સમાજ એ ટાણે જગત સમક્ષ જાહેર કરી શકે કે બુદ્ધ પોતાનો અહિંસાનો સિદ્ધાંત જૈન ધર્મ પાસે પ્રહણ કર્યો હતો; મહાવીર અને બુદ્ધ સમાન ક્રાંતિના મહાપુરુષો હતા, અને જ્યારે ૨૫૦૦ વરસ અગાઉ હિન્દભરના લોકોને બુદ્ધ ધર્મ આકર્ષી શક્યો હતો ત્યારે જૈન ધર્મ, એના મનના સંયમ અને શરીરની કઠોર તપશ્ચર્યાના કારણે, બુદ્ધ નાના સમૂહને પોતાની તરફ ખેંચી શક્યો હતો. માનવ પ્રકૃતિની નબળાઈને કારણે, મહાવીર-સ્વામીના કઠોર તપશ્ચર્યાવાળા જીવન સ્વીકારવાને

અશક્ત માનવીઓ માટે બુદ્ધ ધર્મ છૂટછાટ મૂકતો હતો, આથી મહાવીરસ્વામીના વ્યક્તિત્વની મહત્તાને જરા પણ હિંચુપ લાગતી નથી. પોતે જ ખુલ્લી રીતે એકરાર કરે છે કે એમના છેલ્લા તીર્થંકરની જીવનચર્યાને અનુસરવાનું કોઈ માનવી માટે શક્ય નથી. વ્યવહાર રીતે જૈન મતને અનુસરનારાઓ અન્ય છે કે જે માનવોના જેવું જ એકલાનું જીવન વીતાવે છે. ફેર એટલો જ કે બીજાઓ કરતાં ‘અહિંસા’ના સિદ્ધાંતને તેઓ ચુસ્તપણે વળગી રહે છે. અહિંસાની આ અનન્ય નિષ્ઠાને કારણે જગતના આદરને પાત્ર તેઓ અને છે.

સ્વીકાર-સમાલોચના

સ્તુતિતરંગિણી—સંપાદક: મુનિ મહારાજ શ્રી તેમવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક શ્રી લખિષ-સૂરીશ્વર જૈન ગ્રંથમાળા-જાણી (વડોદરા) પૃષ્ઠ-સખ્યા ૫૬૦ કા. ૧૬ પેજ મૂલ્ય રૂ. ૪)

પૂર્વાચાર્યોએ આપણને જૈન સાહિત્યનો જે અમૂલ્ય વારસો આપ્યો છે, તેને સુચવરિચત રીતે જાળવવાનું અને યોગ્ય રીતે પ્રગટ કરવાનું કાર્ય હમણાં હમણાં જુદા જુદા સાહિત્યસેવીઓ દ્વારા થઈ રહ્યું છે. આ ગ્રંથ પ્રકાશનમાં એવો જ સુંદર પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

પૂર્વાચાર્યોએ રચેલ ગુજરાતી, સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને પિશ્ચાતી ભાષામાં રચેલ અપ્રગટ લગભગ પાંચસો સ્તુતિઓનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવ્યો છે. સંપાદકનો પ્રયાસ ધણે સ્તુલ છે.

સંપાદકના શબ્દોમાં કહીએ તો ગ્રંથ સંપાદનનું કાર્ય શરૂ કરવામાં આવ્યા બાદ જુદા જુદા સ્થળોના ગ્રંથભંડારો અને તાડપત્રોમાંથી જે જે સ્તુતિઓ મળી આવી છે તેમાંની ધણી સ્તુતિઓ ગ્રંથનું દળ વધી જવાથી આ સંગ્રહમાં લઈ શકાઈ નથી. એટલે બાકીની સ્તુતિઓ હવે આ ગ્રંથના બીજા ભાગમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે. સંપાદકના આ પ્રયાસને આવકારતા અમે છંદોએ છીએ કે આ ઉપયોગી સાહિત્યનો બીજો ભાગ સત્તર પ્રગટ કરવામાં આવે.

વર્તમાન સમાચાર

૨૧. શેઠશ્રી મોહનલાલભાઈ

સહૃદયતા, સૌજન્યતા અને ઉદારદિલથી પોતાના જીવનને ધન્ય બનાવનાર દાનતીર શેઠ મોહનલાલ મગનલાલના અવસાનની નોંધ લેતાં અમે દિલગીરી વ્યક્ત કરીએ છીએ.

શેઠ મોહનલાલભાઈએ આપણે જ પોતાનું જીવન ધડધું હતું. અને નવસારી, બીલીમોરા વગેરે ચાર મીલોના લાંબા સમયના સેક્શન એજન્ટ તરીકે કાપડ બજારમાં સારી ખ્યાતિ મેળવી હતી. ધંધાની કાર્યકુશળતાથી તેઓ સારી લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરી શક્યા હતા તેમ “ધનતા ધણી તરીકેનો ધર્મ” પણ તેઓ સરસ રીતે જાણતા હતા. કહે છે કે તેઓશ્રીના આંગણેથી કાંઈ પણ વાચક બાગ્યે જ પાછો વળ્યો હશે.

શિક્ષણપ્રચારનો તેઓશ્રીને ખૂબ પ્રેમ હતો. કેસરીયાજી જૈન ગુરુકુળની સ્થાપના તેઓશ્રીએ જ કરી હતી, તેમજ મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, વડોદરા અને ચીતોડની બોર્ડિંગ, મુંબઈ માંગરોળ જૈન સભા તેમજ પાલીતાણા યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ માટે તેઓશ્રીએ ઉદારદિલથી સંભાવત કરી હતી. યશોવિજયજી ગુરુકુળના તેઓશ્રી પ્રમુખ હતા, એટલું જ નહિ પરંતુ ગુરુકુળને માટે તેઓશ્રીએ ઉદારદિલથી ઉમદા સંભાવતો કરી હતી અને સંસ્થાની આર્થિક સંકડામણ સમયે તેઓ સંસ્થાની જીવતી તીજેરી સમાન હતા.

તેઓશ્રીનો ધાર્મિક પ્રેમ પણ એટલો જ નોંધપાત્ર હતો. પોતાના હાથે કરાવેલ ઉજ્જમણા, અને જ્ઞાનોત્સવમાં આ પ્રેમ તરી આવતો હતો. એવી જ રીતે કોંગ્રેસના રચનાત્મક કાર્યોમાં પણ તેઓ હંમેશા ઉદારદિલથી દાન આપતા આવ્યા હતા. આમ તેઓશ્રીની સંભાવતનો પ્રવાહ વિશાળ અને સર્વદેશીય હતો.

જિનાગમપ્રચાર માટે પણ તેઓશ્રી સારો રસ ધરાવતા હતા. આ સભાની સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિથી આકર્ષાઈને તેઓશ્રી સભાના પેટ્રન થયા હતા અને સભા માટે હંમેશા સારો પ્રેમ ધરાવતા હતા.

તેઓશ્રીના અવસાનથી સમાજને એક ઉદારદિલ સજ્જનની ખોટ પડી છે. અમે સદ્ગતના આત્માની શાન્તિ ઇચ્છીએ છીએ અને તેઓશ્રીના ધર્મપત્ની શ્રી રસીલાબેન, ચાર પુત્રો, બે પુત્રીઓ અને કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ આ દુઃખ પરત્વે અમારી સમવેદના વ્યક્ત કરીએ છીએ.

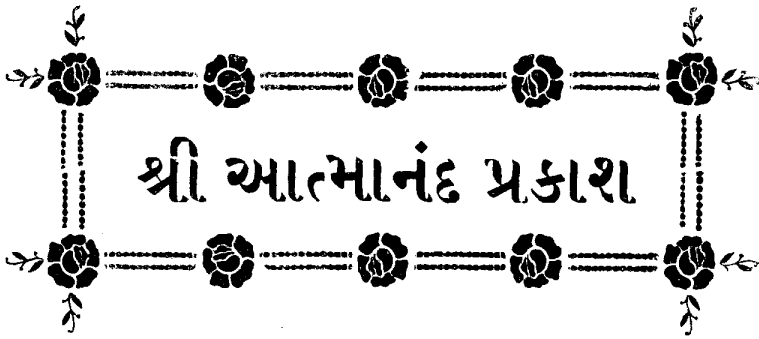
ભાવનગર સંઘનું અંધારણુ—

ભાવનગર સંઘનું વ્યવસ્થિત અંધારણુ રચના માટે એક અંધારણુ કમિટી નિયુક્ત કરવામાં આવી હતી. અંધારણુ તૈયાર થતા ગત રવિવાર તા. ૧૦-૭-૫૫ ના રોજ અપોરના સાડાતણ વાગે શેઠશ્રી મોહીલાલભાઈ મગનલાલના પ્રમુખપણા નીચે શ્રી સંઘની મીટીંગ મળતા રચવામાં આવેલ અંધારણુ સંઘ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલ અને તેના ઉપર વિચાર-વિનિમય કરી યોગ્ય સુધારાવધારા સાથે તે મંજૂર કરવામાં આવ્યું હતું.

સંઘની મીટીંગનું કાર્ય સાંજના સાડાજ વાગે પૂરું ન થતા, બાકીનું કાર્ય રાત્રે સાડાઆઠ વાગે સંઘની મીટીંગ ચાલુ કરીને રાત્રે દસ વાગે તે પૂરું કરવામાં આવેલ. અંધારણુ મંજૂર થતાં છેવટે તેને તરત અમલમાં મૂકવાનો તથા વેરો જુઠાભાઈ સાકરચંદની લાંબો સમયની સેક્રેટરી તરીકેની સેવાની નોંધ લઈ તેઓશ્રીની સેવાનું યોગ્ય સન્માન કરવાનો ઠરાવ કરી સર્વ વિખરાયા હતા.

શ્રી પ્યારેલાલ જૈનીનું સન્માન

હોશીયારપુર (પંજાબ) નિવાસી બાપુ પ્યારેલાલજી જૈન સં. ૨૦૦૫ માં આચાર્યદેવ વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજનો આશીર્વાદ લઈ પીએચ. ડી. ના અભ્યાસ માટે અમેરીકા ગયા હતા ગુરુકૃપાથી તેઓ અભ્યાસમાં સફળતા મેળવી મુંબઈ થઈ પાટણખાતે આ. વિજયસુદસ્રિજીને વાંદવા માટે તા. ૧૬-૭-૫૫ ના પધારતા તેઓશ્રીનું યોગ્ય સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

(પુસ્તક બાવનમું)

(સં. ૨૦૧૦ ના આવણ માસથી સં. ૨૦૧૧ ના અશાઠ માસ સુધીની)

વાર્ષિક વિષયાનુક્રમણિકા

卐

૧. પદ્ય વિભાગ

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	અખંડ રહો (શુભાશીષ)	(શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ)	૧૬
૨	આત્માયશ્રીના અમર આત્માને ભક્તિ અંજલિ	(પાદરાકર)	૨૭
૩	ચુરુભિત સ્તુતિ	(મુનિરાજશ્રી રાજહંસવિજયજી)	૨૭
૪	વક્ષભ સુમનાંજલિ	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૨૮
૫	શ્રદ્ધાંજલિ	(દિનેશ મિશ્ર પંડિત)	૫૧
૬	અમર અંજલિ	(શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ)	ભાદ્રપદ ટા. પે. ૩
૭	વિરહ કાવ્ય	(મુનિરાજશ્રી વિનયવિજયજી)	,, ,,
૮	કો' ના પામ્યું મર્મ	(શ્રી જમનાદાસ છોટાલાલ)	૬૬
૯	વક્ષભ નિર્વાણ કુંડલી ગાયન	(હરિતમલ દોઢારી)	૭૭
૧૦	મહાભિનિષ્ક્રમણ	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૮૫
૧૧	મહાવીરને પણ મળ્યો ગોશાળો	(શાંતિલાલ શાહ)	૯૫
૧૨	સમર	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૯૬
૧૩	સિદ્ધાચંદ કહેલો	(મૂળચંદ આશારામ વૈરાટી)	૧૨૭
૧૪	શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ મહિમા છંદ	(મુનિશ્રી કંચનવિજયજી)	૧૫૬
૧૫	શ્રી પાર્શ્વજીન સ્તવન	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૧૮૧

૨. ગદ્ય વિભાગ

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	હું	(પં. શ્રી ધુરન્વરવિજયજી ગણિવર્ધ)	૧
૨	જરા થોભો	(,, ,,)	૧

૧૯૯

૩ નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન	(શ્રી હરિલાલ દેવચંદ શેઠ)	૨
૪ નમિસાધુનો કાયડો	(શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૧૨
૫ નવપદ્ધતિ પ્રાચીન ઐત્યવંદનો	(પં. શ્રી રામવિજયજી ગણિવર્ષ) ૧૫, ૭૧, ૮૦, ૯૭, ૧૧૬, ૧૪૬, ૧૫૦, ૧૬૬, ૧૮૪	
૬ જૈન યોગવિદ્યા :: આઠી રૂપરેખા	(શ્રી જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે)	૧૭
૭ નિઃસ્વાર્થ સેવા એ જ પરમ સ્વાર્થ	(જી)	૨૦
૮ નિઃપ્રકરમ્પતા	(શ્રી વસંતલાલ કાન્તિલાલ)	૨૨
૯ યુગવીર આચાર્યનો જીવનચંદ્રિકા (શિક્ષણ અને સંગઠન)		૨૫
૧૦ પૂ. આ. શ્રી વિજયોદયસુરિ તેમજ પુણ્યવિજયજી મહારાજશ્રીના પત્રો		૨૬
૧૧ તુમ હસત જગત રોય	(નાગકુમાર મકાતી)	૨૮
૧૨ યુગવીર વલ્લભને ખોતાં શું ખોયું ?	(પાદરાકર)	૩૧
૧૩ આચાર્યદેવની જીવનપ્રભા	(શ્રી કૃષ્ણચંદ હરિચંદ)	૩૩
૧૪ યુગવીર આચાર્ય	(વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ ગાંધી)	૩૬
૧૫ સમયગ્ર આ. વલ્લભસુરિ :: હેલ્યાં સંરમરણો	(મોહનલાલ દીપચંદ ચોકરી)	૪૦
૧૬ એક અવધૂત ચાદ્યો જીય	(શ્રી હરિલાલ દેવચંદ શેઠ)	૪૨
૧૭ એવા ધર્મગુરુ આપણને ક્યારે મળે ?	(એચ. એ. કરકરીયા)	૫૨
૧૮ પંજાબકેસરી યુગવીર આચાર્યની અતિમયાત્રા		૫૪
૧૯ ભાવનગરની અંજલિ		૫૬
૨૦ જીવનશિક્ષણ	(મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ)	૫૯
૨૧ દેવીશતક અને શ્રી હેમચંદ્રસુરિ	(હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૬૦
૨૨ ભગવાન મહાવીર અને જમાલી	(શ્રી રતિલાલ મદ્રાભાઈ)	૬૪
૨૩ બ્રહ્મવિહાર-બોધ ધ્યાનયોગનો એક પ્રકાર	(શ્રી જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે)	૭૨
૨૪ લોકપ્રિય થવાની કળા	(શ્રી વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ) ૭૪, ૧૦૨, ૧૨૫, ૧૭૪, ૧૮૫	
૨૫ એકવીસમા શ્રી શુદ્ધમતિ જિન રતવન-સાર્થ	(શ્રી વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ)	૭૫
૨૬ કહેવા કરતાં કરવું સારું		૭૬
૨૭ આત્મ આદર્શ છત્રીશી	(મુનિશ્રી કલ્યાણપ્રભાવિજયજી)	૮૧
૨૮ પરમપદસોપાન (સિદ્ધિસોપાન)	(મુનિશ્રી મહાપ્રભાવિજયજી)	૮૨
૨૯ બાવીશમા શ્રી શિવકર જિન રતવન-સાર્થ	(શ્રી વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ)	૮૬
૩૦ પશ્ચિમના દેશોમાં જૈન ધાર્મિક અને દાર્શનિક સાહિત્યનો અભ્યાસ (પ્રો. જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે)		૯૨
૩૧ ઉદયન અને વાસવદત્તા	(મુનિશ્રી મહાપ્રભાવિજયજી)	૯૮
૩૨ ત્રેવીશમા શ્રી સ્વંદન જિન રતવન-સાર્થ	(શ્રી વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ)	૧૦૫
૩૩ જૈનધર્મ : જગન્માન્ય વિશ્વધર્મ	(શ્રી જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે)	૧૦૮
૩૪ નિરપેક્ષ બો	(શ્રી ન. અ. કપાસી)	૧૧૧
૩૫ પ્રાચીન ભારતવર્ષના વિરલ અને વિશિષ્ટ છદો	(હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૧૧૨

૨૭૦

૩૬ ધનના લોભનો કરુણ અંજમ	(મુનિશ્રી મહાપ્રભવિજયજી)	૧૧૭
૩૭ રુચિકર અને હિતકર	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૧૨૦
૩૮ શ્રી સંપ્રતિ જિન સ્તવન-સાર્થ	(શ્રી વલ્લભદાસ નેણુશીભાઈ)	૧૨૨
૩૯ શ્રી મહાવીર જન્મ કલ્યાણકદિન	(શ્રી ન. અ. કપાસી)	૧૨૮
૪૦ તીર્થંકર મહાવીર : એક અંબલિ	(શ્રી જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે)	૧૩૨
૪૧ ભગવાન મહાવીરના સમકાલીન કેટલાક રાજાઓ	(શ્રી ખીમચંદભાઈ ચાંપશી શાહ)	૧૩૪
૪૨ ભગવાન મહાવીરનો જીવનસંદેશ	(રવિશંકર મ. જોશી)	૧૩૬
૪૩ ભગવાન મહાવીર અને તેમનો સંદેશ	(શ્રી મહાવીરપ્રસાદ ગ્રેમી)	૧૪૨
૪૪ પંચનમસ્કાર		૧૪૬
૪૫ આગમપુરુષ : સમય, અવયવો અને પ્રતિકૃતિ	(હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૧૫૧
૪૬ શ્રી હેમચંદ્રનું વિદ્યાનું શિષ્યવૃન્દ	(સં.પા. મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી)	૧૬૬
૪૭ સતત કલહ	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૧૭૦
૪૮ સીડી વગરનો મહેલ	(શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ)	૧૭૩
૪૯ કૌશામ્બીની રાણી મૃગાવતી	(શ્રી મોહનલાલ દી. ચોકસી)	૧૭૫
૫૦ મહાવીરસ્વામીના પૂર્વભવનો વેરીઓ	(શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૧૮૨
૫૧ આત્મપ્રકાશ :: પ્રજાપ્રસાદી	(પ્રો. જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે)	૧૮૮
૫૨ માયાળળ	(મુનિરાજશ્રી મહાપ્રભવિજયજી)	૧૯૦
૫૩ અખંડ આતંદ	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૧૯૧
૫૪ જૈન ધર્મ-કયે મારો ?	(અનુ. કપિલ પ. ઈસ્કર)	૧૯૪

૩ પ્રકીર્ણ

૧ ચાતુર્માસ યાદી	૨૧
૨ વર્તમાન સમાચાર	૨૩, ૯૪, ૧૪૭, ૧૭૮, ૧૯૭
૩ સ્વીકાર	૨૪, ૭૮, ૧૧૦, ફા. ટા. પે. ૩, ૧૭૬, ૧૯૬

ચાતુર્માસનું સાહિત્ય

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)

આબાલવૃદ્ધ સૌ કોષ્ટને વાંચવામાં રસ પડે તેવી સરળ શૈલીથી આ મનોહર ગ્રંથમાં ચોવીશ તીર્થંકરોના ચરિત્રો આપવામાં આવ્યા છે તેમજ ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના પાંચ રંગમાં જાપવામાં આવેલ ચોવીશ મનોહર ચિત્રો ઉપરાંત ભગવાન ગૌતમસ્વામી આદિના ચિત્રો અને પ્રજાતમા સ્મરણ માટેના હૃદોનો સમાસ પણ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવ્યો છે. મૂલ્ય રૂ. ૬-૦-૦

કલિંગનું યુદ્ધ—મહારાજા પારવેશના સમયની જૈન જહોબલાલીનો ખ્યાલ આ ગ્રંથમાંથી આવે છે. સિદ્ધહસ્ત લેખક રા. સુશીલના હસ્તે આ ગ્રંથ લખાએલ હોવાથી તમને હોંશે હોંશે તે વાંચવો ગમશે. કીમત રૂ. ૧-૦-૦

છપાય છે

જ્ઞાનપ્રદીપ (ત્રણે ભાગ સાથે) સંપૂર્ણ

છપાય છે

લેખક—સદ્ગત શાંતમૂર્તિ વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરીચરણ મહારાજ.

જૈન-જૈનેતર અદ્યક્ષ દરેક મનુષ્યથી પણ સરલ રીતે સમજી શકાય, તેમજ ઉચ્ચ સંસ્કારી જીવન કેમ જીવી શકાય અને જીવનમાં આવતા અનેક સુખ, દુઃખના પ્રસંગોએ સમચિત કેવી પ્રવૃત્તિ આદરી શકાય, તેનું દિશાસૂચન કરાવનાર, અનંતકાળથી સંસારમાં રજળતા આત્માને સાચો રાહ બતાવનાર, સન્માર્ગ, સ્વર્ગ અને મોક્ષ મેળવવા માટે અચૂક માર્ગદર્શક, કપરા વર્તમાન કાળમાં સાચું સુખ, સાચી શાંતિ આપનાર, અહિંસા અને સર્વ પ્રત્યે ભ્રાતૃભાવ ઉત્પન્ન કરાવનાર, નિરંતર પઠન-પાઠન માટે અતિ ઉપયોગી, શાસ્ત્રોના અવગાહન અને અનુભવપૂર્ણ રીતે સદ્ગત આચાર્ય મહારાજે લખેલો આ સુંદર ગ્રંથ છે. શ્રી પાલનપુર શ્રીસંઘના ઉપર આચાર્ય મહારાજે કરેલા ઉપકાર માટે ગુરુભક્તિ નિમિત્ત અને સ્મરણાર્થે થયેલા ફંડની આર્થિક સહાયવડે આ ગ્રંથ જિયા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં આકર્ષક બાઈડીંગ સાથે અમારા તરફથી છપાય છે.

ફરી નહીં છપાવવામાં આવતા બે અમૂલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (બારસા) મૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પશુપણ પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજાઓ વાંચી ચતુર્વિધ સંઘને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસહિત છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઘણેરી કે જૈન બંધુઓને જોઈએ તેમજ મંગાવી લેવા નાત્ર સૂચના છે. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

૨ સન્ન્યાસમાળા—શાસ્ત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક જૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ મા સૈકાથી અઠારમા સૈકા સુધીમાં થઈ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજાઓ રચેલ સન્ન્યાસનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચારિત્રની ઘટના આપણી પૂર્વની જાહેજલાલી, અને વાચકને વૈરાગ્યવૃત્તિ તરફ દોરે છે. પચાસ ફોર્મ ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપો, અને પાકા બાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. માત્ર જુજ કોપી સિલિકે રહી છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—લાવનગર.

“ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ” ના ગ્રાહકોને ૫૩ મા વર્ષની

અમૂલ્ય ભેટ

“ શ્રી અનંકાન્તવાદ ગુજરાતી ” બુક. આ બુક આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટ આપવાની છે. શ્રાવણ માસથી ગ્રાહકોને માસિકતું લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ અને બુક ગેરવલે ન જાય તે માટે રૂ. ૦-૧૨-૦ પોસ્ટેજ વી. પી. ખર્ચ મળી રૂ. ૩-૧૨-૦ તું વી. પી. કરી મોકલવામાં આવશે જેથી ગ્રાહક મહાશયોને સ્વીકારી લેવા નાત્ર સૂચના છે. વી. પી. પાછું વાળી જ્ઞાનખાતાને તુલશાન નહીં કરવા ખાસ લવામજી છે.

તંત્રો મંડળ.

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેદૂન થઈ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને ચાલુ વર્ષના બધા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પુરાંત હશે તે પેદૂન તથા લાઇફ મેમ્બરને પોષ્ટી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો ભેટ મળી શકશે; પણ શ. ૫૦) વધુ બરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કોમતના ભેટ મળશે.

બીજો વર્ગ બંધ કરવામાં આવેલ છે.

શ. ૧૦૧) બરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. શ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	” ” ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંદી ભાષાંતર	” ” ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી હમચન્દી ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	” ” ૪-૦-૦
	આદર્શ સ્ત્રી રત્નો ભાગ ૨	” ” ૨-૦-૦
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાંતર ગુજરાતી ભાગ ૧	” ” ૧૦-૦-૦
” ૨૦૦૮	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ (ગુજરાતી)	” ” ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન રૂપનાવળી	” ” ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	” ” ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	” ” ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	” ” ૧-૦-૦
		શ. ૮૬-૦-૦

હવે આપવાના ભેટના પુસ્તકો નવા તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના ભેટના પુસ્તકો ભેટ મળશે. ૨૦૧૦-૨૦૧૧ ના ભેટ પુસ્તકો માટે શ્રી કથારત્નકોષ ભાગ બીજો તૈયાર થાય છે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની શ્રી શ. ૧૦૧) ભર્યેથી શ. ૧૩) તુ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર શ. ૭) વધુ ભર્યેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઈ મળતા ભેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવે. જો બંધુઓ અને બહેનોને પેદૂન અને લાઇફ મેમ્બર થઈ નવા નવા સુદર થશે ભેટ મેળવવા નમ્ર સૂચના છે.

આવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ સાંસ્કૃતિક દર માસે બિંદગી સુધી ભેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જોડેલો વિલંબ થશે તેટલા વરસના ભેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની થઈ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.